

Mladočovské vidleške

Kde zdravý selský prostě dává rozum

Z obsahu čísla

Úvodník

Letní pití: zázračný čajový kvas kombucha

Německá okupace, osvobození a slivovice zakopaná na statku čp. 7 v Mladočově

A je něco nového s tou kanalizací?

Co a koho je vlastně potřeba revitalizovat?

Když venkovské klevety překračují průměrnou míru

Demonstrace síly na obecním úřadě: Výzva k odvolání pana starosty Františka Bartoše po jeho nebezpečném vyhrožování židli nad hlavou na obecním úřadě dne 27.5.2015

Zasedání v Lidovém domě dne 17.6.2015: bandité, rowdies, pokousaná ruka zloděje, pohmožděná záda, hon na čarodějnice a jiné kapitoly ze života obce Poříčí u Litomyšle

Stalo se: pálení čarodějnic

Svatební zvony zazvonily

Inzerce

Anglický koutek

Vtipy

Kvíz

Úvodník

V uplynulém čtvrtroce odešla zima, šeríky již odkvetly a vzduch voní lípami, v kostele se vystřídaly šťastné i smutné obřady. Vykouřily se čarodějnice a, jak jste si všimli, tesaři zvedli vzhůru jednu fungl novou střechu. Zdejší lidé udělali zkrátka kus práce, které máme každý doma jak na kostele. Mnoho se zas událo a něco z toho připomíná a i zcela aktuální a horké informace přináší i toto 3. a zatím nejjobsáhlejší číslo Vidlí.

Mladočov se nám ponořil hluboko do zeleně, některé chalupy můžeme jen tušit za rozvinutým listovým přerostlých stromů a keřů. Z kostela už jen kříž (a přímo na něm schovaný internetový vysílač) zůstává nad hladinou jak ruka tonoucího v zeleném moři. Možná že i ti husité tenkrát přece jen ten

zarostlý Mladočov museli přehlédnout a minout. Tak nějak to vše aspoň vypadá z našich luk a pastvin. Z každého domku i statku se sice nabízí trochu jiný úhel pohledu na Mladočov a na svět, ptáci ale štěbetají jistě všude stejně (letos je více těch vrabců než loni). Ostatní známé mladočovské zvuky ke každému doléhají v jiné intenzitě: bučení býků, pochrochtávání prasátek, která už nám pěkně rostou v mladočovských chlévech, kokrhání, traktory, klepání kos a pravidelné a vážně stále se zlepšující bubnování, auta do kostela a z kostela, občasně zařehťání koní, ale i vzácnější večerní bučení srnce. Většinu zvuků člověk vnímá s klidem, ba možná už je tolik ani neregistruje, neboť je na ně zvyklý - ví, že je doma v Mladočově.

Věřící již poctili seslání Ducha svatého na apoštoly (50 dnů po Božím hodu velikonočním), letos jim to padlo na 24. květen. Někdo si dal možná doma ke svatému obrázku větvičku břízy nebo ratolest lípy. S tímto svátkem, kterému někdo říká

Letnice, je spojeno stavění Máje a první vyvádění dobytka na pastvu. Na Moravě, odkud pocházím, se zase dosud běžně v rámci rodiny, obce či farnosti také asi 6 týdnů po Velikonocích dělá tzv. smažení vaječiny.

Kdysi dávno děvečky prý sháněly po gazděnách vejce, špek, klobásy, chléb a sůl. O tom, kdo bude vaječiny připravovat, se rozhodovalo často rozpočítadly: "Jedna, dvě, tři, čtyři, pět, za kolibů roste květ, bača pěkně ovce má, z rána ich tam pasává, vakečistá rohaňa neposlúchá barana, baran ovce naháňa, musí íť ven s košára, Hanča ide ven, musí smažit fšem." Obyčejně se sejde široká rodina i s přáteli a venku na ohništi usmaží kus nakrájeného špeku a plato vajíček, které pak posypou pažitkou.

Je stále čas senoseče a senobraní, mnozí již máme sice seno na hůře (půdě), ale stále je pro některé aktuálním tématem k besedě. A *lucerku mósiš obracať za rosé*, říkal mi o křehkém jeteli nedávno v telefonu jeden sedlák z Hanácka. Australský pár v důchodu, který nás v Mladočově předloni navštívil, zas obdivoval zdejší malebný

kraj, kupečky sena a venkovské předzahrádky, které při cestě z Prahy ve vypůjčeném autě viděli, a to především v tomto kraji plném pracovitých lidí. Při děláni sena se mnozí z nás možná cítí být napojeni na předchozí generace. Kdyby tenkrát pro svá zvířata nenasušili, byl by to průšvih - neměli za zády řetězce, kde by si mohli nakoupit po celý rok aspoň něco z toho, co sami nevyprodukovali. Ani předvídat počasí jako předkové neumíme - řídíme se třeba přesnou předpovědí počasí na internetu <http://www.medard-online.cz/>. V Horním Újezdu prý měli pranostiku, a sice že *“bude pršet, když je slyšet zvony z kostela v Mladočově.”*

Wybavuje se mi v souvislosti s děláním sena též usedlost na samotě nahoře v horách na Starých Hamrech, kterou vlastnili moji příbuzní (sestra babičky). Chodilo se tam třeba jen na borůvky (plné konve jich bylo), nebo na houby, kterých bylo také mraky. Byla to čistá a již tehdy zašlá romantika - rádi tam jezdívali i vzdálení příbuzní – auto bylo nutné nechat dole (pokud to nebyl zrovna ruský gazík) třeba u klád dříví, které tam natahali dřevaři s norikami, a pak se šlo dál vzhůru pořád do kopce přes les, na jehož kraji rostly náprstníky, a pak přes horské louky se zvonečky, kopretinami a kobylkami. Po vstupu do stavení dřevěná podlaha sítě vydávala pod nohama duté zvuky. V zahrádce se rodily jen maličké brambory, v rohu rostl i vysoký libeček. Jitra i podvečery měly rozjímavou atmosféru. V duši zůstával otazník nad smutným osudem jednoho vyhořelého stavení položeného ještě o něco výše, zbyl z něho jen kamenný komín. Hamry - člověku se vybavila hned těžká vůně smrkového lesa, hub, kouře, včelího vosku a sena.

Další “osada” (asi o jednom stavení) byla až o další procházku dál níže přes louky. Bydlel tam jeden děda se ženou - tětka Bárka se jí říkalo. Ten děda kosil louky na seno, ale protože ho to “kosení” jaksi zmáhalo, přímo na loukách často usnul a vyspával tam někdy až do večera. My děti, pokud jsme zrovna v lese nevedly šiškové války, jsme si z něho dělávaly legraci, ale zároveň se ho bály: *“Já tam nejdu, tam ještě spí ten ožralý dědek!”* K tětce Bárce se chodívalo na mléko s baňkou (konví), protože měli krávu, a platilo se jí výpomocí s ručním obracením sena. Jejich usedlost obklopovala aura stvořená z vůně krávy. Čím víc se po loukách scházelo níž k jejich stavení, tím silněji vůně venkovského chléva doléhala k nosu. Když měl ve chlévě někdo krávu, jako by měl v mých očích doma cosi svatého. Jeho domov vyzářoval zvláštní teplo a bezpečí. Zkrátka kdo měl krávu, ten měl všechno.

Ještě si tedy užijeme mnoho příjemných dnů léta, všech jeho zvuků a vůní, toho, co roste a kvete, co se vyklubalo.

Napojeni na přírodu, vzpomínáme a prožíváme okamžiky, které se samy jednou stanou hezkými vzpomínkami.

Věra

Letní pití: zázračný čajový kvas kombucha

Žádná látka či potravina sama o sobě asi zázrakem není - všechno totiž funguje v součinnosti s ostatními živinami z celistvých přirozených potravin. Jenže z mozaiky zdraví občas opravdu vypadne třeba jediný kamínek, kterým může být zrovna jeden jediný minerál či vitamín, aminokyselina, mastná kyselina či kmen probiotických bakterií, jehož požíváním se může po čase významně zlepšit zdravotní stav člověka. Mezi takové zázraky patří nápoj nazvaný podle houby, která ho produkuje, a sice kombucha. Dříve než popíšeme, jak se vyrábí a proč je asi zdravý, budeme volně citovat ukázkou a dále objasnění z jedné knihy, která se jmenuje *Nourishing Traditions* (Vyživující tradice): *“Sovětská vědci zkoumající rakovinu se rozhodli určit proč, kde a jak tato strašná nemoc (rakovina) tak dramaticky po 2. světové válce stoupla....Uprostřed děsivých statistik o rakovině se tyčily dvě oblasti u Permu na řece Kama v centrálním západním pohoří Ural. Oblasti Solikamsk a Berezniki měly hlášeny ale sotva nějaké případy rakoviny a ukázalo se, že těch málo lidí s rakovinou byli ti, kdo do té oblasti přišli pouze nedávno odjinud. Jak je to možné? Environmentální podmínky nebyly nijak lepší než v jiných oblastech - ve skutečnosti se v regionu těžil draslík, olovo, rtuť a azbest pomocí výrobního zařízení, které vyvrhovalo spoustu nečistot. Stromy v té oblasti a ryby v řece Kama ve skutečnosti umíraly.*

...sestavily se dva týmy vědeckých badatelů, jeden v Solikamsku, druhý v Berezniki. Prozkoumali soukromé životy, pátrali a analyzovali. Nakonec byli zmateni...lidé v těchto oblastech pili tolik vodky co jiní Rusové, ale zdá se, že neměli sociální problémy s opilstostí, ani chudí neměli záznam o špatné pracovní kázi, obvykle spojené s pitím. Byl problém najít pro toto kuriózní zlepšení vysvětlení.

Pak se stalo, že jeden z vedoucích vědeckého týmu osobně navštívil domov jedné rodiny vybrané ke studiu. Byl horký letní den a rodina byla pryč - doma byla jenom stará “babuška”. Stařenka nabídla dr. Moloděvovi osvěžující nápoj...Ukázalo se, že zhruba ve stejnou dobu dr. Grigorjev v Berezniki také narazil na čajový kvas a brzy se potvrdilo, že v regionu nebylo domu bez kvasných hlíněných hrnců s kvasem či kombuchou.”

Houba kombucha vypadá jako takový rosol. Uvaří se černý čaj, osladí se a nechá se kvasit, třeba až do zoctování, poté se ředí vodou, nebo jen přidává místo octa do vody. Čaj s cukrem je v podstatě potravou pro houbu, která ho natráví a promění v

příjemný kyselý nápoj. Slovo kombucha nejspíš pochází z anglického přepisu japonského slova *kombu-cha* [ča], které ale v Japonsku znamená něco úplně jiného - nápoj ze sušeného kelpu. A tomu, co označujeme a v Čechách čteme jako kombucha, říkají *kóča kinoko*, což teprve doslova znamená "houba černého čaje".

Kombuchová "houba" (která je ve skutečnosti symbiotickou kolonií kvasinek a bakterií) působí na cukr a čaj, aby se vyprodukovala nejenom kyselina octová a mléčná, ale také malé množství potenciálně **detoxikující látky kyseliny glukuronové**. Tuto kyselinu naše vlastní játra běžně tvoří v dostatečném množství, aby neutralizovala toxíny v těle - ať už jde o přirozeně vytvořené toxíny, či jedy požitá z jídla a vody. Když se ale práce jater přetížá a když tělo musí nakládat s přebytkem množství toxínů z prostředí - což je dnes jistě případ většiny z nás - další kyselina glukuronová přijatá ve formě kombuchy je prý silným pomocníkem přirozeného procesu čištění těla, stimulem pro imunitní systém a prokázaným ochranným prostředkem proti rakovině. Důležitější je, že kombucha je lékem na horký den - chutná a osvěžuje.

Šumivý, tmavě zbarvený a posilující nápoj, kyselý a současně mírně sladký. Tento dar světu z regionu pohoří Ural v Rusku se kvalifikuje jako nealko nápoj dvacátého prvního století, jako odpověď na metlu kolových nápojů, které pustoší zdraví západních populací. Houbu je možné zakoupit v prodejnách zdravé výživy či biopotravin, třeba Litomyšli, obvykle i s návodem. Je výborným nápadem doplnit černý čaj i čajem z bezového květu, ale ten je třeba do černého jen přimíchat (nedělat jen bezový čaj). Nevadí, když uděláme kombuchu v klasické české 2litrové nádobě (na rozdíl od receptu pro inspiraci níže) se stejným množstvím ingrediencí.

KOMBUCHA

Na 3,7 litrů

- 2,8 l filtrované vody
- 1 šálek cukru
- 4 čajové sáčky černého čaje v bio kvalitě
- ½ šálku kombuchy z předchozí kultury
- 1 houba kombucha

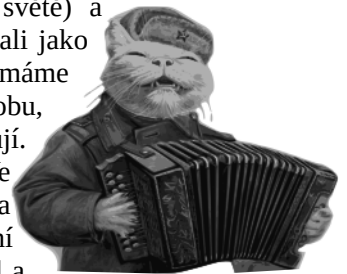
Přiveďte 2,8 l vody k varu. Přidejte cukr a podle přání mořskou sůl a probublávejte, dokud se nerozpustí. Odstavte z plotny, přidejte čajové sáčky a nechejte čaj luhovat, dokud voda zcela nevychladne. Čajové sáčky vytáhněte. Vychladlou tekutinu nalijte do 3,6litrové mísy a přidejte ½ šálku kombuchy z předchozí várky. Houbu položte na hladinu tekutiny. Přes mísu udělejte křížek maskovací páskou, přikryjte volně látkou či ručníkem a přeneste na teplé tmavé

místo pryč od kontaminujících látek a hmyzu. Za asi 7 až 10 dní bude kombucha hotova v závislosti na teplotě. Měla by být poněkud kyselá a možná šumivá, bez zbytku chuti po čaji. Přelijte do skleněných nádob s víčkem a skladujte v lednici. Jakmile je kombucha připravena, vaše houba tou dobou bude mít narostlý druhý houbovitý lívanec. Tento se dá použít na další várky nebo ho můžete dát přátelům. Čerstvé houby skladujte v lednici ve skleněné či nerezové nádobě - nikdy ne plastové (kyselá žere plast). Houbu kombuchu lze nesčetněkrát použít. Pokud začne černat, nebo pokud výsledný nápoj kombucha správně nezkyse, je to znamení, že kultura byla kontaminována. Když k tomu dojde, je nejlepší všechny své houby vyhodit a objednat si novou čistou. Poznámka: Možná si někdo říká, proč používat bílý cukr, o kterém se dnes stále více říká, že není zdravý, ale že vydělává potravinářskému průmyslu ohromné peníze a že nejspíš je zde silné lobby, aby se informace o cukru na veřejnost nedostávaly. Jenomže většina cukru se přemění na kyselinu. Natráví nám ho ta kombucha. Spíš bílý cukr než med či Rapadura a spíš jako základ černý čaj než čaje s příchutí dají nejvyšší množství kyseliny glukuronové. Varovné slovo: Někteří jedinci mohou mít na kombuchu alergickou reakci. Pokud máte alergie, začněte malou ochutnávkou, abyste uhlídali nežádoucí účinky, těhotné ženy mohou mít nepříjemný reflux (zpětný tok žaludečních šťáv do jícnu).

Německá okupace, osvobození a zakopaná slivovice na statku čp. 7 v Mladočově

Žijících pamětníků roku 1945 ubývá (a to nejen v Mladočově, ale v celém světě) a ještě donedávna jsme to brali jako samozřejmost - že máme prarodiče, kteří si na tu dobu, kdy byli dětmi, pamatují. Stačilo se jich zeptat. Ve škole jsme si mohli leda zkusit branně-orientační závod Partyzánský samopal a zaspívat si: "Skal a stepí divočinou, hladový a roztrhán, s puškou v ruce, s ohněm v srdci, uhání vpřed partyzán." Jestli nám něco nestihli prarodiče říci, už nám to neřeknou.

Jedna z mých již zesnulých babiček paradoxně o Němcích nemohla mluvit jen špatně: když se totiž dostavila na obecní úřad k nucenému odvodu na práci do Reichu, zrovna tam byl jeden sudetský německý sedlák, Brossmann se jmenoval, a když uviděl drobnou dívku, nabídl jí, ať jí neposílají jinam, že jí vezme do služby na svůj statek. Babička pak na

službu u něho vzpomínala jako na nejlepší časy svého mládí, neboť se tam měla prý i s ostatními děvečkami a čeledíny dobře - měli dost jídla a poznala se tam s dědečkem. Ale hospodář jim řekl, ať se o tom, že se na službě u Němce mají dobře, raději s nikým nebaví, aby neměl problémy - s fašisty totiž nedržel. Na dům babiččiných rodičů, schovaných ve sklepě sousedů, spadla na koci války kaťuše. Vodka, špek a chléb – to byly tři věci, které většinou Rusové požadovali. I sedlák Brossmann s rodinou musel pak svůj statek nakonec opustit a “odsunout” se s rancem o 7 kg do západního Německa a začínat od nuly. Když jsem ho po Listopadové revoluci kontaktovala (Stb takové dopisy jinak cenzurovala), byl ještě krátce naživu.

Ač byly časy války těžké, zdá se, že život na venkově přece jen i přes dřinu skýtal větší jistoty, zejména pokud jde o potraviny, než ve městě. Docela pěkně to zachytil i ostravský seriál Kamenný řád. Neil třeba slyšel zase od babičky, že jako asi 9letá holčička zůstali s malou sestrou a 16letým bratrem bez rodičů, kteří zemřeli. Protloukali se, jak se dalo, jídlo bylo na příděl, akorát občas museli prchnout v noci z podnájmu, který neměli z čeho zaplatit. Bratr se po válce odmítl oženit, dokud jeho dvě sestry nebudou vdané - proto se vzdal první možnosti sňatku.

Jednou jsme s Neilem byli pozváni jedním anglickým párem k němu na večeři, oba byli v důchodu. Pan vzpomínal, jak coby britský voják padl do německého zajetí a šel “pochod smrti”. Vzpomínal na dobré srdce Čechů, kteří nebožákům házeli jídlo. Měl od té doby problémy s chůzí. “*Za vojny v Rusku tam zařvalo hrubo lidi,*” říkával zase v lašském nářečí dědeček, který patřil ke generaci, která byla po válce už navždy vděčna za lepší časy, zejména co se týče jídla.

Vý *jste ale s jídlem rychlý*, řekla jsem jednou jednomu profesorovi Suemacovi v důchodu, kterého jsme s kamarádkou pozvaly na námi uvařenou večeři. A tento Japonec odpověděl, že to tak už má od války, kdy měl šiléný hlad.

Jednou jsem byla pozvána na večeři ke staršímu páru v jedné přímořské vesničce Mikawa a měli doma ještě asi 100letou babičku, co pamatovala časy císaře Meidžiho. Bylo cítit, jak absence mužského rezonovala ještě ve třetí generaci, neboť její milý (kamikaze) pak chyběl postupně jako manžel, otec a pak i jako dědeček. V jiných japonských rodinách se téma války a to, že dědečkové třeba řádili při masakru v Nankingu, obchází obloukem.

Jurij Vasiljevič Kozlov, emeritní profesor japonštiny na Petrohradské univerzitě (a očitý svědek pádu Brežněvovy rakve do hrobu), mi zas vyprávěl:

“Věročka...dosud lidé chodí na Piskarevský hřbitov (oběti leningradské blokády) a pláčou, pláčou a pláčou.”

Zvěřstva 2. světové války nebyla jen produktem Evropy. Japonci ve svých učebnicích dějin spíš zdrženlivě uznávají, že nějaká válka byla. Staří Číňané mají zas složitý vztah k Japoncům, asi jako staří Češi k Němcům. Pearl Harbor a zvěřstva v čínském Nankingu přesto asi nikdy neospravedlní civilní oběti dvou svržených atomových bomb - USA totiž nechtěly jenom rychleji ukončit válku (aby bylo méně amerických obětí), ale bomby prostě i “vyzkoušet” (jaké to je nechat člověka doslova vypařit), a to pokud možno na jiné lidské rase a ohromit Stalina. Při návštěvě Atomového dómu v Hirošimě mě jímala hrůza – třeba při pohledu na dětskou jaderným zářením zdeformovanou trojkolku.

Co se dělo v Mladočově v době nacistické okupace a osvobozování, jsme také jen mohli slyšet a číst, tedy dozvídat se jen zprostředkovaně. Starý hospodář pan Bárta nám už asi neřekne, kam zakopal tu slivovici. Pořád čekáme, že k nám jedné noci přijde jako duch a kápne božskou. Totiž předchozí majitelé (rod Bártů) naši nemovitosti v Mladočově již od poloviny 19. století měli úředně povolenou živnost – páliřnu. Po 2. světové válce synovi Václavovi Bártovi blahé paměti jeho otec prý sdělil, že za Hiltera někam zakopal veliký sud se slivovicí, ale zemřel dřív, než mu řekl kde. Pepa Skeřík nám tu jednou ještě poslal i vyhledávače kovů (obručí). Jasnovidného s kyvadlem nad mapkou statku jsme ale ještě nevyzkoušeli. Ještě pořád nás při pracích s krumpáčem lechtá představa, jestli náhodou zrovna tady neleží ten dnes už legendární sud s pálenkou, o kterém asi každý v Mladočově slyšel.

I z Mladočova se uskutečňovaly pravidelné odvody v naturáliích “pro Hitlera”, nebylo to ale nic v porovnání s daněmi a nucenými výkupy potravin, jaké si na zdejší lidi v 50. letech vymyslela československá vláda, aby jim “dokázala”, že se vlastní hospodaření či hospodaření v malých dobrovolných družstvech na menších rozlohách nevyplatí. Znepokojivé je však to, že se totéž podařilo i v dnešní době – převládají jen velcí farmáři a přes 80 % obdělávané půdy v ČR je v pronájmu a lidé na ni sami nehospodaří.

Zabíjačky byly za Hiltera “jen na povolení”, ale domácí porážka skotu je i dnes (jak někdo s nadsázkou řekl “v protektorátní zemi EU”) také “na ohlášení”. Prý je to pro naši bezpečnost a ochranu našeho zdraví. Protektorát je ale také slovo, které neznamena nic jiného než “chránit, zaštiťovat”, protože podle Němců Československo bylo “*uměle vytvořený stát, historicky vytrhující české země z životního prostoru německého národa, vnitřně neschopný existovat a představující ohnisko nestability, ohrožující evropský mír.*” Jsou tedy

zákony přírodní, třeba gravitační zákon, a pak jsou zákony lidské, tedy umělé, nedokonalé, měnící se s místem na planetě, s dobou a režimem.

V květnu 1945 se prý lidé chodili dívat nahoru k mladočovskému kostelu na nebe směrem na Borovou, odkud prý bylo vidět útoky sovětských letounů na ustupující německá vojska. Dědeček Lenocho údajně jako 4letý pobýval na tanku s ruskými vojáky, kteří se utábořili na "našich" loukách a nikdo neměl odvahu si tam pro něho přijít. Dítě nakonec prý osvobodil jeho starší sourozenec a neodvezli si ho.

Místní lidé vítali Rudou armádu, ale Kronika kolektivizace vesnice zmiňuje i obrácenou minci věci, a sice že i v Mladočově ne všechny dívky se před těmito vojáky, kteří jen plnili rozkaz vyhnat Hitlera nejen ze SSSR, ale raději až domů, uchránily.

Ve svém srdci jistě každý nosí pomyslný pomník všem obětem zloville, bezpráví, fašismu a války - vždyť vzít někomu svobodu a život zůstává pro normálního člověka něco nepochopitelného. Nemůžeme si přát nic víc, než aby nás už jen nikdo neokupoval, "nechránil", násilím nerozvíjel a pak nás nemusel přijít zas někdo jiný osvobozovat. Ale nejlepším pomníkem, jaký můžeme stavět těm, kteří umírali za svobodu, je náš vlastní život teď a naše naděje být zítra lepší a statečnější než dnes. Pomník stavíme každodenními skutky, kterými si každíčkový kousek svobody, za kterou oni umírali, střežíme a nedovolujeme vzniknout skulinkám, ve kterých by se chtěly ohřát nějaké jeskyňky. V době 2. světové války Friedrich A. Hayek, ekonom, myslitel a nositel Nobelovy ceny, psal knihu Cesta do otroctví a citoval v ní myšlenku filosofa Humeho o tom, jak důležité je hlídat si svobodu: "Zřídka se stává, že by se svoboda jakéhokoliv druhu ztratila celá naráz."

A je něco nového s tou kanalizací?

V různých částech ČR se kope a hrabe a připojuje na novou kanalizaci, například v Osíku. V řadě obcí si občané nejen hradí své přípojky (a později platí stočné), ale obci musí zaplatit i poplatek za zhodnocení nemovitosti možností jeho napojení na kanalizaci. Usedlým občanům vesnic až tolik na ošemetném pojmu "zhodnocení" jejich nemovitosti stejně nemusí záležet, pokud ji zrovna nemají v úmyslu prodávat a stěhovat se.

Po celé ČR je ale pořád mnoho vesnic, kde se kanalizace neplánuje nebo ji občané odmítli v referendu či anketě. Někde dokonce nemají ještě ani vodovod a jeden soused hlídá druhého, zda si do bazénu v době sucha nenapouští moc vody. Zastupitelstvo obce Jílové se dokonce rozhodlo

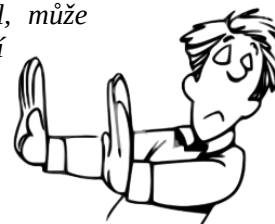
nepřijmout již zajištěnou dotaci na budování kanalizace v osadě Radlík, který pod ní spadá. Šlo o částku 64 mil. korun, kterou si "nechali ujit". Kromě toho, že mnoho lidí jim smlouvu nepodepsalo, bylo dalším důvodem pro odmítnutí největší dotace v historii oné obce: "...velké nebezpečí nesplnění poskytovatelem dotace dané hlavní podmínky, kterou je povinnost obce zajistit funkční napojení všech v projektu obsažených kanalizačních přípojek od jednotlivých domů a následné vypouštění splašků do kanalizační sítě a jejich likvidace na centrální ČOV." Tamější starosta v radničních novinách napsal: "Celkový nezdar této akce je ponaučením pro všechny současné, ale i budoucí zastupitele, kteří příště při rozhodování o zahájení přípravy podobné náročné investiční stavby více musí zkoumat názory a postoje lidí, pro které má být uvažovaná stavba určena. Obecně prospěšné dobro nemusí být těmi, pro které je určeno, jako dobro chápáno a tak jimi přijímáno."

V osadě Častolovice se pro změnu město, pod které spadají, rozhodlo dotovat lidem domácí ČOV (příspěvek na bydlení), protože budovat kanalizační stoku od Častolovic do České Lípy pro 50 domů se finančně vůbec nevyplatilo. Koneckonců stejně by obec musela platit 30 % nákladů na kanalizaci, které dotace všechny neprokryjí. Je jistě ekonomicky hospodárnější i pro náš (zadlužený) stát přispět jednomu domu 85 tisíci korunami na čističku, než 1 EO 85 tisíci na kanalizaci, což často znamená na jeden dům 4 x 85 tisíc. I plán rozvoje kanalizací Pardubického kraje říká, že: "U obcí do 2000 ekvivalentních obyvatel je však zatím zcela na rozhodnutí zastupitelstva obce, zda se do této investice obec pustí. Obecně zatím panuje názor, že investice do odkanalizování, které přesahují 100000,- Kč na jednoho obyvatele obce, jsou již neúměrně vysoké...Hledisko efektivity je nutno zvažovat již při návrhu koncepce odkanalizování a zaměřit se především na odkanalizování soustředěné zástavby. (Mladočov má rozptýlenou zástavbu) Již ve fázi přípravy investice doporučujeme rovněž projednat s jednotlivými majiteli nemovitostí, zda budou mít zájem napojit se na veřejnou kanalizaci. Skutečnost, že se na kanalizaci nakonec nenapojí dostatečné množství obyvatel, může být problémem pro vyúčtování dotace i pro samotný provoz ČOV."

Bezva. Tak jste našel můj septik.

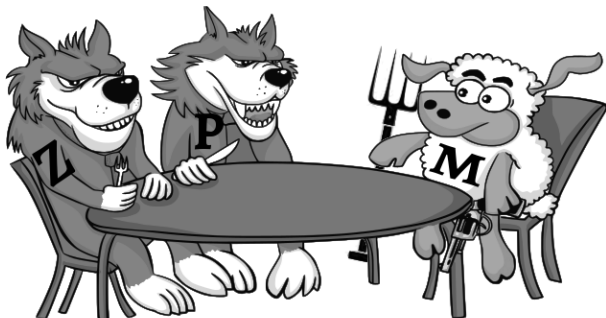
Podle některých našich

zastupitelů (Ing. Arch. Jiří Bárta), jsou takoví lidé, kteří kanalizaci v referendu odmítli, “zabedněnci”. A potenciálně vlastně i všichni starostové malých obcí, jako je třeba Desná či Horní Újezd a stovky dalších, kde ani s nápadem kanalizace aktivně sami nepřicházejí, nebo si jen udělali anketu bez informační schůzky, ve které tuto myšlenku lidé zamítli.

Některé obce neplánují kanalizaci, protože to ze zákona po nich nikdo nechce a asi nežijou ve strachu, že jim utečou peníze, co se nabízejí, a ani jejich starostové s ní nepřicházejí (a občané nekřičí: tak co je s tou kanalizací?!). Nikdo nerozhlašuje strach

DEMOKRACIE

Dva vlci a jedno jehně hlasují o tom, co bude k večeři. Svoboda je, když dobře ozbrojené jehně odmítá hlasovat.

nahánějící dezinformace (jako třeba na posledním zasedání paní A. Faltysová), že *když se kanalizace nevybuduje nyní a časem přijde zákon, že musí kanalizace být všude, tak si ji budeme hradit ze svého.*

Ale kdo říká, že si ji nehradí občané ze svého v každém případě? Někdo se nejspíš domnívá, že veřejné prostředky jsou jakési peníze, které padají z nebe a zdarma, nikoliv že pocházejí také z kapes daňových poplatníků, kteří jsou skrze stát či obec někdy pouze vysávány, pokud jsou jejich peníze pak nespravedlivě přerozdělovány a mrhány na sporné projekty. Rozhodují však o nich úředníci a politici. A přesto si pan místostarosta licoměrně neodpustí prohlásit, že jsme peníze za poštovné za 9 doporučených dopisů s výzvou k rezignaci pana starosty (“jen snůška blábolů”), měli raději ušetřit pro něco dobrého pro děti. Čas ukáže, jak velkou má s těmi bláboly pravdu.

Dále média referují o tom, že 3 miliardy lidí do deseti let nebudou mít vodu a že ČR by měla pro případ odchýlek mít 120% zásoby vody. O to víc ekologičtější je, kdy se za případnou domácí ČOV udělá ještě nádrž či jezírko na zadržování vody v krajině, stejně tak za tou větší komunální. A také i ekonomičtější, protože jsou-li problémy s vodou, je-li jí málo, cena vody určitě nepůjde nahoru. A je jen dobře, pokud se voda může buď dál zadržovat, nebo zpětně využívat. Například Kalifornie má problémy s

nedostatkem vody a existují tam firmy, které vám seschlý trávník nabarví nazeleno.

A co je nového v souvislosti s kanalizací v Mladočově? Tak jak již bylo psáno v posledním Poříčském zpravodaji, několik majitelů nemovitostí smlouvu podepsalo (v čísle byly zahrnuty i nemovitosti, jako je škola a fara, které nevlastní fyzická osoba, ale korporace) a dočetli jsme se, že *3 občané budou mít šachtu umístěnou na obecním pozemku.* Šlo však o zavádějící a neúplnou informaci. Ve skutečnosti obec k územnímu řízení (které bylo pro Mladočov oddělené od Zrnětína zvlášť) předala na Stavební úřad mapku, ze které je patrné **umístění šachet na obecním pozemku před všemi ostatními nemovitostmi**, tedy i těmi, co si jejich majitelé kanalizaci nepřejí, nic obci nepodepsovali či jim ani smlouva či mapka k prostudování místa šachty nabídnuta ani nebyla. Zkrátka případná kanalizace by se týkala všech. Proti rozhodnutí o zahájení územního řízení byla podána námitka (šlo o přibližný počet 26 osob, přičemž některé z nich vlastní i 2 nemovitosti). Na Mladočov s 65 voliči to jistě není jen “pár křiklounů”, jak pohrdavě jednou prohlásil pan místostarosta. Námitka byla samozřejmě zamítnutá - nejpozoruhodnější se nám jeví sdělení, že *“občané si v demokratických volbách zvolili své vedení a to demokraticky rozhodlo o záměru stavby...”* Snad to byl Benjamin Franklin, který kdysi prohlásil (a obáváme se, že pro osadu Mladočov vůči zbytku obce to platí dvojnásob), a sice že: *“Demokracie je, když dva vlci a jedno jehně hlasují, co bude k večeři. Svoboda je, když dobře ozbrojené jehně odmítá hlasovat”.*

Každopádně na minulém zasedání v dubnu se jako bod na poslední chvíli zařadilo, zda obec požádá spěšně jednu firmu o zhotovení projektové (mapové) dokumentace pro kanalizaci, přičemž se jednalo jen o Zrnětín a zbytek Poříčí a šlo o částku asi 75 tisíc korun. Dále již citujeme či spíš přepisujeme slova z videozáznamu, který jsme si tam na zasedání (kde z Mladočova byli jen 3 občané) pořídili. Někteří příznivci vedení obce by nám nejraději kameru rozkopali (!), ale naštěstí se tak nestalo, že zákona navíc máme právo si nahrávat. Tak tedy: Pan místostarosta se ptal pana starosty, a co Mladočov, a pan starosta odpověděl: *“Nebude, nebude. Bohužel to bylo napadeno. Je to škoda, protože kdyby toho bylo víc, tak jistě by tam byla nějaká sleva. Ale to už je život.”*

Obecně lze do budoucna uvažovat asi takto: Vedení obce buď půjde aktivisticky proti zájmu a vůli poměrně dost významného množství občanů Mladočova, tlačit na pilu dál a v případě získání příslibu peněz doufat, že by se jim všichni (včetně všech zabedněnců) včas napojili. Nebo bude stran kanalizace v Mladočově ticho po pěšině, jako je aspoň teď, protože vše protahuje podané odvolání. Na

zasedání 17. června byl jako 5. bod na pozvánce na zasedání zastupitelstva uvedena Smlouva o poskytnutí dotace – Odkanalizování obce Poříčí u Litomyšle. Pod tímto bodem se ale skrývala smlouva o dotaci (projektová dokumentace) jen pro Zrnětín a zbytek Poříčí. Pan starosta žádnou diskusi o vyhlídkách v otázce kanalizace v Mladočově nechce již vést ani na nic víc odpovídat, proto zde k ní nepřinášíme žádné další informace. Níže je ještě naše neoficiální tabulka ke kanalizaci, vytvořená pouze na základě rozhovorů s majiteli či o nich, od reality se může mírně odchylovat. (!)

Poznámky k tabulce

1. O tom rozhoduje Královehradecká diecéze, nebo spíš místostarosta P. Boštík, který je členem farské rady, kde má možná silné slovo. Týkala by se jí tlaková kanalizace známá svou poruchovostí.

2. Podepsali – prý by museli platit více za připojení, pokud by nepodepsali nyní, a protože už skoro “každý podepsal”, ale podali námitku, protože kanalizaci nechtějí

3. Podepsali, protože už prý skoro “všichni podepsali”, ale podali nakonec námitku na Staveb. Úřad. “Pokad’ tady kanalizace být nemusí, jsem spokojený se stávajícím stavem.”

4. Je jim to vcelku jedno, ale jednou by to možná chtěl syn, který tutu krásnou chaloupku s kadibudkou zdědí

5. Důvod pro změnu vůle a podpis je neznámý a nereaguje jasně na takový dotaz od sousedů. (Snad mohl být na něho možná vyvíjen nátlak, že by mohl přijít o výhody ze strany obce, jako je používání zahrádky v majetku obce a kosení farské zahrady)

6. Po nejméně 4 návštěvách p. Boštíka podepsala a dopsala si tam, že “stavitel nebude vyvíjet na ní nátlak, aby se připojila, a že není povinná takové připojení realizovat.” Obec od ní smlouvu s tímto dovětkem a podpisem přijala, aniž by ji upozornila na zbytečnost a neplatnost dovětku, protože není v souladu s legislativou v případě vybudování kanalizace.

7. Týkala by se jí kontroverzní tlaková kanalizace (známá svou poruchovostí), škola byla pronajata na neobvykle dlouhou dobu, podle všeho bez diskuse s veřejností, kapacita navýšena na 180.

8. Pan Jan Košnar zemřel a neproběhlo dědické řízení (nemáme aktuální info)

9. “Od samého začátku jsem proti kanalizaci, ale nikdo ji nezastaví” (bezmoc proti rozjetému vlaku?)

10. Tito senioři chataři nemají ani možná ani suchý záchod, aby na

Počet domů s č.p. v Mladočově

39

Č. p.	Jméno	Podepsána smlouva k územ. Řízení	Poznámka	Ne/přeje si kanalizaci	Objekty, kt. Nejsou v soukromém vlastnictví (ale obce či diecézy), nebo nejsou v projektu nebo není ukončeno dědické řízení)
1	Fara (p.Štorek)	ano	1	ano	X
2	Škola	ano	7	ano	X
3	Krejčovi *	ne		ne	
4	Boštík Jos.	ano		ano	
5	Šplichalova	ano		ano	
6	Bartoš Ondřej	ne		ne	
7	Dudmanovi *	ne		ne	
8	Pulkrábkovi, Pechanec	ne		ano	
9	Přikrylovi	ano		ano	
10	Boštík ? Usmívající se	ano		ano	
11	Hájkovi	ano	10	ano	
12	Vavřínovi	ano	2	ne	
14	Jan Lenoč *	ne		ne	
15	Jan Lenoč	ne		ne	
16	Rejmanovi	ano	3	ne	
17	Košnar †	ano	8	ano	X
18	Tichý	ne	4	ano	
19	Šplichalovi	ano		ano	
20	Šoltysovi	ne		ne	
21	Hanyk/Šplichalovi	ano		ano	
22	Krejčovi	ne		ne	
23	Smrž	ano	9	ne	
24	Pavel Lenoč *	ne		ne	
25	Chaloupka-samota	ne		ne	X
26	Zach	ano	5	ano	
28	Boštík Václav	ano		ano	
29	Romer	ano		ano	
30	Dvořák Jan	ne		ne	
31	Dudmanovi	ne		ne	
32	Hajková Blanka	ano	6	ne	
33	Prokopovi	ano		ano	
34	Vojtišek/Kabátová	ano		ano	
35	Krejčovi	ne		ne	
36	Bartoš Luděk *	ne		ne	
37	Jánovi – samota	ne		ne	X
38	Miloš Lenoč	ne		ne	
39	Boštíkovi	ano		ano	
??	Pavel Lenoč	ne		ne	
??	Černí	ano		ano	
	Ano	21		18	5
	Ne	18		20	
	Celkový počet domů zahrnutých do kalkulace	34			

ANO Po modifikaci, kdo k.podepsal a současně ji opravdu chce a smlouva je zároveň opravdu platná.

NE Kdo nepodepsal, nebo podepsal, ale ve skutečnosti nechce k., nebo jehož smlouva není možná právně platná.

13

38%

20

59%

kanalizaci měli vůbec co napojit, museli by ale platit nejspíš stočné (paušál za jednoho člověka jako u popelnice), i když zde pobývají jen občas a krátce.

* Rodiny, které mají dvě nemovitosti a musely by vybudovat a hradit si 2 přípojky a pravděpodobně platit stočné za neobydlený dům, tedy paušál za 1 osobu jako za popelnici.

Co a koho je vlastně potřeba revitalizovat?

Nedávno mi poslal jeden sedlák, který hospodáří v Olomouci (ano “v”) asi na 2 ha, ať se podívám na pořad Václava Moravce Fokus s tématem Vyčerpaná půda: “Proč na polích roste řepka, kukuřice a solární panely? Mizí nám půda pod nohama? A kam se poděl zdravý selský rozum?...přestává být jedno, kde, kdo a jak ve skutečnosti vyrábí potraviny.” Uváděli, že 82 % zemědělské půdy je pronajímané (tedy někdo ji vlastní, ale sám na ní nehospodaří, ale současně se na ní hospodaří tak, že půda neustále ztrácí svou přirozenou úrodnost (rostl by na ní jen plevel) a schopnost zadržovat vodu a vodu čistit. Vztah k půdě se tedy jaksi vytratil, i když je fajn, že v ČR je aspoň mnoho zahrádkářů.

Pasení s rozumem je třeba dobrá péče o půdu – na půdě zůstává porost, který jí chrání před erozí a zvíře půdu ještě pohnoují. Nesmí však docházet k přepásání (ale ke střídání používaných výběhů), jinak rostlina musí neustále energii čerpat ne ze vzduchu, ale ze svých kořínků, časem pak uhynie a na pastvině pak bude růst jen plevel. A pokud by k tomu přepásání nedocházelo v Čechách, ale v zemích, kde je o něco tepleji a občas zafouká teplejší vítr než u nás, měli bychom tam už místo pastvin pouště.

V pořadu se objevil i rozhovor s paní, jejíž předkové na jednom gruntu asi 300 let hospodařili a třebaže jí developeři nabízeli astronomické částky za odprodej pozemků u Prahy (na RD a supermarket a na to, aby “kvůli ní” nemuseli zavírat školu), které v restitucích zdědila po rodičích, rozhodla se je neprodat. Nebude je prý vyměňovat za “papírky”: “...nic jsem nekoupila, proto nebudu nic prodávat,” vysvětlila s tím, že nepovažuje za morální prodávat nic, na čem její rodiče dřeli.

Venkov padla myšlenka, že venkov (ten opravdový, ne předměstí) byl vždy jakousi krizovou pojistkou, jelikož na venkově se sice dřelo, ale lidé na tom byli vždy lépe zde než ve městě, zejména co se týče potravin. Když vypnou elektřinu ve městě, málem se zastaví život a nic nejde. Na venkově se pořád ještě dá něco udělat, třeba ohýnek. Je-li hlad, na venkově se dá vždy vypěstovat nějaká ta zelenina či vyrobit mouka ze žaludů.

S myšlenkami na půdu a její regeneraci jsem mockrát došla nahoru na mladočovskou návěs a šla dál okolo fary směrem na Desnou. Nově pozlacenou figuru ukřižovaného Ježíše už vidím před očima, jak

časem nabude japonských estetických ideálů. No vážně. Pro Japonce měl tento kov či výrobky z něho vyšší estetickou hodnotu, až pokud časem nabyly určité patiny, nebo pokud ostentativnost a křik zlata ztlumil nějaký stín – tmavý interiér domu nebo třeba stín stromu. K tomu právě ale jistě časem dojde - postará se o to čas a příroda, která dá růst nově vysázeným lípám.

Poněkud smíšený dojem ale na mě nechává tzv. “revitalizace” tamější zeleně, a to nejen okolo kříže. Nemám nic proti zeleně v Mladočově, který se v ní ale již utápí. Ale revitalizace, k níž došlo, mi připomíná na vlas stejnou unifikovanou urbanistickou zeleň, jakou můžeme spatřit na ostrůvcích nově vybudovaných kruhových objezdů nebo zeleň na parkovišti před nově otevřeným supermarketem. Je to opravdu nezbytné? Na českém venkově na návsi bych asi přece jen očekávala něco umírněnějšího: v rohu u jezírka jen obyčejnou travu okolo nové lípy místo náporu půdokryvných růží, pěnišníku, zimozrázu a kůry najednou, které budou jednou stát v cestě tomu, aby strom mohl někdo obejmout. T

Totéž u nástěnky, k níž si člověk musí cestu asi klestit růžemi a sandále naplňovat kůrou, která povrch “revitalizovala” a dost bujně tam roste přímo pod nohama. U kříže mohly být jeden stromy (kolik že jich tam ale původně bylo?) a lavička, kde by si pantáta Bezoušek zapálil svou fajfčičku a mohl ledascos se sousedy probrat. Zkrátka někdy miň, může znamenat víc, ale proti gustu...

Kdysi si lidé vybírali a sázeli stromy a keře sami a měli k nim už proto vztah. Dnes tento vztah, zdá se, narušují dotace, za které zeleň sázejí placení cizí lidé, kteří v osadě nebydlí. Akcí Z se lidé neúčastnili možná vždy a všude dobrovolně, dnes se nám ale ani takové akce nenabízejí, a myslím, že je to škoda. A přitom třeba v císařském kapitalistickém Japonsku, když se na vesnici řekne, že se bude v sobotu dědina uklízet, venkovana prostě ani nenapadne, že by nešel. Vypadá to sice jako úspěšný socialismus, ale kořeny takové spolupráce není třeba hledat v Marxovi, jako spíš v rýžové kultuře přirozené spolupráce a kolektivní zodpovědnosti.

Revitalizace znamená obnovení, oživení. Musí tedy vycházet z předpokladu, že v Mladočově je málo

Před revitalizací

zeleného, málo života. Je tu zkrátka nějak “chcíplo” a nemohli bychom si zpívat písně prvorepublikových vlastenců: “Ty naše vesničky v údolí, jsou jako kytičky na poli...”. O to víc udivuje, že než se něco zasadí, jde se dnes i na venkově na to tak, že se nejprve chemicky vypálí poměrně velké plochy včetně svahů a pak se tato otrávená půda zasype (revitalizuje) kůrou stromů. Půda se zamoří, aby na ní ani tráva (brání erozi na svahu u popelnic) nerostla, herbicidní prostředek děšť smyje do povrchových vod, kde podle všeho škodí vodnímu životu. Běžně používaný herbicid Roundup (v poslední době masivně používaný na amerických polích osázených geneticky modifikovanými potravinami) a především glyfosát, který obsahuje, dávají totiž někteří vědci (například biochemička Stephanie Sneff, PhD z jednoho neprestížnějších vědeckých institutů světa MIT) do souvislosti s epidemickým nárůstem výskytu některých nemocí, jako je autismus, Alzheimerova choroba. Dopad má údajně i na hormonální systém apod. S ním se dnes “revitalizuje zeleň a chrání” povrchové vody. Pokud přes asfalt vyrůstá tráva, uplaňuje se na ní Roundup.

Organizace hnutí duha vydala list Roundup všude kolem nás: “Evropské ekologické organizace zadaly v Německu provedení nezávislých laboratorních analýz vzorků moči lidí z 18 zemí. Rozbory zjistily glyfosát v moči 60 % testovaných Čechů a Češek. Lékaři přitom mají vážné pochybnosti, zda není vážným rizikem pro naše zdraví. Vědecké studie také zjistily, že glyfosát poškozuje život v krajině, kontaminuje pitnou vodu a půdu... Použití glyfosátu pro celou EU bylo schváleno v roce 2002 (do té doby jej samostatně povolovaly vlády jednotlivých zemí). Evropské regulační úřady ale neprovedly vlastní bezpečnostní testy a místo toho se spolehly na údaje poskytnuté výrobci. Většina těchto údajů pocházela ze studií výrobců a neprošla vědeckým přezkoumáním; původní data již pro nezávislé přezkoumání nejsou k dispozici. V průběhu schvalování glyfosátu Evropskou unií požádali výrobci pesticidů, aby bylo více než 130 studií drženo v tajnosti, mimo jiné data o jeho toxicitě, vlivu na půdu a negativních dopadech na užitečný hmyz, například sluněčka sedmítečná...”

Kdo ví, zda by za zamýšlení nestála spíše “revitalizace” farské zahrady, kde podle oficiálních údajů po válce rostly stovky ovocných stromů a keřů drobného ovoce. Ke starým statkům a stavením včetně fary vždy patřil nějaký ten ovocný strom. Za ty peníze, které stála “revitalizace” v podobě, jak ji dnes vidíme, se mohla tato zahrada oplotit, v ní zasadit nové jabloně a hrušně a někdo místní by si ji mohl vysekávat na futro pro zvířata. Včera bylo pozdě. Stromy už mohly dávno růst a neztráčet drahocenný čas. Cizí děti, o které má pan místostarosta tak velikou starost, by měly zdravé a

chutné ovoce. Chovatelky z ústavů by třeba mohly přivést děti z domovů nebo mentálně postižené lidi, aby strávili odpoledne ve farském sadu, nemluvě o místních lidech, kteří také mají děti nebo zvířata, co rády jablka.

K takové a podobné revitalizaci sadu by však bylo třeba rozhodně neoslovovat běžné komerční ovocné školky, ale zahradníky specializující se spíše na návrhy přírodních venkovských zahrad. Nakoupily by se staré odrůdy ovocných stromů vhodných do zděšších podmínek. Tomu se například věnuje v Boskovicích pan Radim Pešek (stareodrud.org), který takové stromy pěstuje a prodává. Třeba nejsem jediná, kdo by takto uvažoval. Ale to bychom museli mít osadní výbor pro Mladočov, který by vše promyslel, takové přání prezentoval na zasedání a možná by se mu podařilo o tom i se zastupiteli diskutovat. Revitalizovat tak skutečnou demokratickou diskusi. Stačilo by ale mít osvětlené vedení obce, nebo ho zkusit také nějak “revitalizovat”.

Revitalizace, jež právě proběhla na některých místech po celé obci, stála bratru **1 242 391,7 Kč** (z dotací asi 980 000,-), což dělá na jednu duši v obci rovných **2761 Kč**, které pocházejí z kapes daňových poplatníků.

Částky podle krycího listu rozpočtu na revitalizaci zeleně v obci poříčí u Litomyšle jsou tyto: Fara a okolí (rostlinný materiál: 60 330,-; práce a dodávky: 53 702,-; ostatní materiál: 16 473,-; přesun hmot: 7752,-; rekonstrukce trávníku: 28 473,-; celkem: 166 731,-), okolí kříže Mladočov (rostlinný materiál: 20 260,-; práce a dodávky: 35 187,-; ostatní materiál: 2975,-; celkem: 66 378,-). Celkem za revitalizaci zeleně v Mladočově: 233 109,-.

Když venkovské klevety překračují přiměřenou míru

Nemovitosti v Mladočově jsme pořídili před 6 lety. Před tím jsme sbírali první zkušenosti s hospodařením na usedlosti v jedné vesničce v okr. Kutná Hora. Bylo v ní hodně luftáků, ale i starousedlíků, jedna rodina měla krávy a různá domácí zvířata. Do vedlejšího stavení brzy po našem přistěhování jednou přijel štáb ČT, protože tam rovněž noví usedlíci (jeden pan) neměl dost sena pro koně a místo, aby je prodal, utrápil je hladem. Pak tuto nemovitost koupila Míša Marksová-Tominová s manželem Arnoštem, která díky návštěvě kurzu ekozahrad chápala, že klademe důraz na poctivé kosení kosou. Neil, který vystudoval na Univerzitě Heartfordshire počítačové programování, již

pociťoval, že jen počítače ho nebudou naplňovat. Bývalý rybníček za stodolou jsme nechali vyčistit od nánosů bahna a navezli na hráz další jíl. Jednoho dne měsíce března po dlouhé zimě, kdy jen sněžilo, sněžilo, konečně nastala obleva a protrhlo se kus hráze a hlína skončila ve vedlejším rybníku souseda myslivce a pěstitele jahod. Další jaro se pro změnu protrhla hráz souseda, a trochu vytopil zahradu souseda pod sebou. Jak už to na vesnici bývá, někomu jsme byli méně sympatičtí, zejména lidem, které neoslovuje hospodaření, jiní si nás možná až idealizovali (třeba onen soused s rybníčkem), to když na Zastupitelstvu ve městě prý řekl, že *každá vesnice by potřebovala 10 Dudmanových*. Neměl však na mysli nic jiného než život, jaký vnášejí do vesnice zvířata. Jediný důvod, proč jsme se odstěhovali, byl ten, že jsme neměli dostatek vlastních pozemků pro rostoucí počet domácích zvířat a na produkci sena - nepodařilo se nám dohodnout se a koupit 2 ha, které k oné usedlosti od nepaměti původně patřily. Podařil se tedy prodej, po němž následovala koupě rezervované nemovitosti v Mladočově, za což jsme moc vděční Pepovi Škeříkovi. Je škoda, že se více nevyužívá médií (jako je Poříčský zpravodaj), který by obsahoval fakta a pravdu, dělal rozhovory s lidmi, o kterých nikdo nic neví. Předěšlo by se možná šíření nesmyslných klevet a přesvědčení, že nás "vysídlili", které šíří nejspíš ti, jež by si to a ještě horšího sami přáli s námi učinit.

Začalo to pak obcí nabízenou kanalizací. Co nám plánování kanalizace dalo a vzalo? Je to už něco přes rok, co jsme s Neilem díky tzv. informativní schůzce o kanalizaci začali trochu zajímat o komunální politiku, o dění v této obci. Dozvěděli jsme se, jak to funguje či nefunguje při zasedání zastupitelstva. Co se stane, když si začnete klást zastupitelstvu nějaké zcela legitimní dotazy a žádosti, zda bude vedena věcná diskuse, jak moc je tedy otevřená zdejší správa. Co to obnáší kandidovat do zastupitelstva nebo tam jen vyslat člověka z Mladočova do volební komise. Jak moc komunikuje vedení obce s občany a tedy dostává principu dobré správy. Je třeba chodit na zasedání nebo se ptát, jinak se člověk nedozví, že třeba komunální lednice, která se bude stavět v Lidovém domě, je pro potřeby hostů a údajně i občanů, aby měli své maso ze zabíjaček kam dát, bude stát 180 000 Kč. Veterinárně nekontrolované maso z různých zdrojů ve veřejné budově mně osobně sice ani trochu nepálí, ale Bůh tuto lednici pak chraň před kontrolou hygieny.

V průběhu toho všeho jsme ale i více navazovali kontakty s občany Mladočova, občas byli pro ně zdrojem informací, a viděli se tak s nimi častěji. Založili jsme stránky mladočov.cz a začali vydávat necenzurovaný čtvrtletník Mladočovské vidle. Více si uvědomili originálnost této vesnice, která je pravou čistou vesnicí, jakých v ČR ubývá a která nemá nic

společného se suburbálními koloniemi vilek u měst a podobnými rozvojovými lokalitami. Mladočov je na dnešní dobu neobvykle hospodářsky emancipovaný - skoro každý tu něco pěstuje nebo chová. Která vesnička má tolik rodin, které chovají skot (5?), slepice, husy, kachny, krocany, ovce, koně a prasata? Lidé se spoléhají hodně sami na sebe a jsou nesmírně pracovití a jistě by se v dobách krize dlouho drželi. Není divu, že v době první republiky měla v Mladočově na rozdíl od Poříčí (kde tradičně vítězili jen Lidovci) silnou pozici tzv. agrární strana neboli republikáni (Republikánská strana zemědělského a malorolnického lidu), která byla po válce zakázána.

Na zasedání zastupitelstva si stále čas děláme. Ovšem ani zastupitelé tam nevedou žádnou velkou debatu o žádném bodu, většinou zapisovatel přečte již dopředu napsané rozhodnutí, jen něco občas trochu obmění. O tom, že má občan právo ze zákona se vyjádřit k bodu, který ještě schválen ani nebyl, zastupitelstvo stále nebere na vědomí. Aby náhodou nedošlo k nějaké větší neformální diskusi či konfrontaci, přišel pan místostarosta v dubnu s novou strategií: Lidový dům se pro veřejnost před zasedáním otvíral 6 minut před 19. hodinou. To si sotva stihnete zajít na toaletu, natož využít příležitosti, že konečně

vidíte, jak vůbec

vypadají zastupitelé a

něco řádně

prodiskutovat, protože

dle protokolu má

občan, který v obci

žije či vlastní chalupu

nebo zahrádku 2 minuty na

svoje slovo. Tyto minuty ale neznamenají, že nějaký bod nebude řádně, jak ukládá zákon nadřazený jednacímu protokolu, probrán.

Minule nás po zasedání příznivci vedení (paní Faltysová, Voralová a další s panem Vorallem) napadli s tím, že si udělali výlet do vesnice, kde jsme před léty vlastnili nemovitost, aby si potvrdili, co jsme zač. Kdyby stejně velké nasazení dali do věcného pochopení toho, o čem si přejeme s vedením obce občas diskutovat, jistě by šlo o efektivněji využitý čas. Ale pan režisér Troška tady má aspoň skvělý námět na komedii *Jak si drbny udělaly poznávací zájezd za drby a jak užiteční k tomuto účelu byli jejich chlapi*, aby našly jakékoliv (nevadí že nepotvrzené a nereprezentativní) kompromitující informace, které pak budou ve veřejném prostoru šířit. Byli jsme osoceni, že jsme vyplavili polovinu obce, trápili hlady zvířata, děti a z jiných fantasmagorií, aniž by uvedli jména lidí, kteří jim to sdělili, aniž by uvedli, čím solidním a nosným taková tvrzení oni lidé dokládají. Pokud Neil nechodí do Poříčí do hospody, je to tím, že tam má zákaz vstupu, protože smrdí. Pepo, který možná čteš tyto řádky, víš

o tom něco?

V každé vesnici se klevetí a často je za tím jen lidská starost o to, co a kdo je blízko nás. V každé vesnici se vždycky najde nějaký idiot, který udělá něco hloupého. Ani my nejsme dokonalí, jistě děláme spoustu chyb a hloupostí, ale stále se učíme. Problém však je, když pomluvy a fámy poněkud překročí míru přiměřenou poměrům a začnou někomu úmyslně opravdu škodit.

Na obecním úřadu si pan místostarosta opakovaně a neoprávněně letos v únoru přisvojoval Neilovu videokameru. Policista, přivolaný obcí, opravdu nevěděl, koho a proč má

honit, a tak se ptal Neila, zda chce podat nějaké hlášení. Rozhodl se, že ho tedy k opakovanému pokusu o loupež kamery podá. Policie si pak musela předvolat i druhou stranu. V bezprostřední časové následnosti se u nás objevily ke kontrole domácnosti sociální pracovnice, které k nám poslala policie. Při výslechu projevila nejspíš druhá strana náhlou starost o naše děti. Že tato starost nebyla tak upřímně míněná svědčí to, že ji neprojevil dříve a neposlal nám tu někoho už dávno, a že musel čekat, až bude sám muset něco kontrétního policii vysvětlovat. Stát se to v Norsku, nemusím nikomu vysvětlovat, co by následovalo.

Na dotaz Neila na dubnovém zasedání, proč vlastně tak činil, mu pan místostarosta odpověděl: "Bav se s volím o sobotě, když jde v pátek na porážku." Obrázek o výši zdejší politické kultury si z toho každý udělá sám. Těžko ale říci, kdo je tím volím, co má jít na porážku. Přesto to nejsme my, kdo na Kámen obětím bezpráví napsal: "Boštik je vrah." A myslíme si, že si to nikdo ani nemyslí.

Někdy letos v únoru při odcházení ze zasedání zastupitelstva se jedna černovlasá paní s brýlemi (nikdy se nám slušně nepředstavila) otočila a narazila na stativ Neila, který také odcházel a byl i se stativem v pohybu. Osočila ho, že ji úmyslně "praštil". Každý přitom z fyziky ví, že když se dvě tělesa o jisté váze

Tak ty tu budeš bít ženský?!

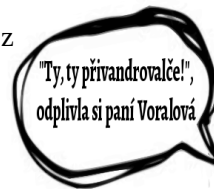

pohybují o jisté rychlosti proti sobě, tak je ten dopad silnější, než pokud by jedno stálo v klidu. Když se o tom, že ji Neil "praštil" za dva

měsíce později zmínila panu Voralovi (tak se myslím jmenuje ten starší pan, který na schůzích tak lobuje za zastupitele) v prostorách před Lidovým domem, pan Voral na Neila ihned zaútočil pěstmi.

Nezasvěcenému z venku se to může jevit, jako chvályhodná džentlmanská chrabrá obrana

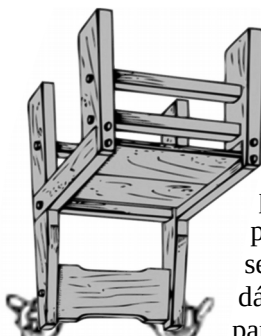
ženy. Ve skutečnosti šlo o nevkusný útok politováníhodně dezorientovaného člověka vyvolaný "pouhou slovní informací" od oné paní - či spíše její "interpretací" oné události před měsícem. Byla to ukázka naprosté ztráty jakékoliv soudnosti, kterou by ve svém věku pan Voral již mohl mít. Pan Voral i na následujícím zasedání dne 17. 6. opět vystoupil s tristním příspěvkem, jak si udělali výlet a získali na nás zaručené diskreditující informace. Čtenářům vidlí bychom si dále dovolili níže přetisknout plné znění dopisu, který jsme adresovali všem zastupitelům a který obsahuje další neuvěřitelné informace.

Demonstrace síly na obecním úřadě:

Výzva k odvolání pana starosty Františka Bartoše po jeho nebezpečném vyhrožování židli nad hlavou na obecním úřadě dne 27.5.2015

Vážení pánové zastupitelé, vážená paní zastupitelko, dne 27. 5. 2015 pan starosta František Bartoš na Obecním úřadě v nás vyvolal pocit oprávněného strachu z těžké újmy na zdraví, když se řítíl se židli nad hlavou k manželovi stojícímu za mnou (tedy i mým směrem).

Manžel se musel rychle postavit s roztaženými pažemi přede mne (která v té chvíli seděla), aniž by Neil sám k němu dál přistupoval, jen stál), a to aby pan starosta židli nezranil i mě. Chování pana starosty vypadalo hrozivě, nebylo jisté, zda nedojde třeba i k poškození zařízení Obecního úřadu. Starostova dcera Adéla Bartošová musela pohotově od Neila svého otce odtlačit a "odzbroit" ho (židli stáhnout dolů na zem).

Stávající starosta František Bartoš bránil svobodnému přístupu k informacím podle zákona číslo 106/1999 Sb., na který jsem se vysloveně odvolávala; zdá se, že použil všechny možné obstrukční metody (na jaké jsme si za

poslední rok zvykali), jak občana odradit od kladení dotazů, žádostí a získání informací, a to od přijetí zákona o poplatcích, až po volání policie a nebezpečné vyhrožování a zastrašování, které začalo již loni o tomto čase.

Písemně jsem požádala s odvoláním na zákon výše o vyhledání dvou smluv (mezi obcí a dalšími subjekty), aby byly připraveny k nahlédnutí. Kopie mi pan starosta odmítl na obci vyhotovit, protože jsem si o ně v

žádosti údajně nepožádala. Podle jeho výkladu jsem měla na obci jen zůstat sedět, do smluv "nahlížet" a dělat si pouze písemné výpisky, protože jsem si nepožádala ani o to, že budu smlouvy pro své účely fotit svým vlastním fotoaparátem, abych si je mohla přečíst v klidu doma. Pokud bych si smlouvy chtěla vyfotit místo pořizování pracovních výpisů, měla jsem podat novou žádost a měl začít nový proces (i když jsem již zaplatila za čas strávený vyhledáváním smluv a za poštovné za zprávu, že smlouvy jsou připraveny, třebaže i stačilo poslat jen SMS). Právní výklad však říká toto: *"...fotoaparát je stejně jako videokamera technickým zařízením, které splňuje podmínky zákona a je moderním způsobem nahlížení do spisů a pořizování si kopií, výpisů či opisů. Úředníci se na Vás patrně budou dívat poněkud podezíravě, Vy máte nicméně „právo činit, co není zákonem zakázáno a zároveň nesmíte být nucen k ničemu, co Vám zákon neukládá" (jak uvádí ustanovení Listiny i Ústavy). Zákon natáčení stejně jako fotografování nezakazuje a úřad tak nemůže takovému jednání bránit. Fotografování nebo natáčení je vlastně součástí (podmnožinou) nahlížení. Pokud by bylo žadateli bráněno, mohlo by se v daném konkrétním případě jednat podle míry zásahu o přestupek nebo o trestný čin."*

Nechtít umožnit fotit vlastním aparátem a pak na nás vzít židli, považuju za jasnou šikanózní a obstrukční praxi, která není založena na zákoně.

Kromě toho na tomto místě můžeme připomenout, že pan starosta je zodpovědný za opakované a vědomé porušování Zákona o obcích, a to paragraf 16, odstavec 2, písmeno f), který se týká podávání kvalifikovaných žádostí občanů.

Současně je zodpovědný za porušování principu dobré správy, a to v nevyřízení kvalifikované žádosti (viz zákon výše) o konkrétní odůvodnění zamítavého stanoviska k ustanovení osadního výboru pro osadu Mladočov, která nemá jediného zastupitele, a jehož 1/3 voličů již rezignovala na zdejší komunální politiku a nezúčastnila se loňských voleb. Před volbami pan starosta obstruhoval i žádost o přijetí mladočovské občanky do volební komise (na potřeží to naštěstí vyšlo) a svezl se se svým podpisem na vlně averze ve formě pomlouvačného dopisu paní Anny Faltysové, s úmyslně vágními, nedbale a

nedostatečně podloženými formulacemi. Je hanba, pokud občan nemá pocit, že zastupitelé zastupují i jeho a musí začít "za-stupovat" sám sebe.

K této výzvě dodáváme, že pan starosta je dále přímo zodpovědný za možné zneužití pravomocí veřejného činitele - za naši nezákonnou diskriminaci a krácení práv, pro kterou zneužil (v Zákoně o obcích neinformovanou) Polici ČR v prosinci loňského roku na zasedání zastupitelstva, nemohli jsme si zasedání nahrávat, ani být na něm přítomní. Kamera je přítom často jediným prostředkem, jak zachytit pravdu. A to jsme ho o nezákonnosti jeho počínání na samotné schůzi upozorňovali. Nikdy se nám za tuto újmu neomluvil ani ji nekomentoval slovy, které by věc uvedly veřejně na pravou míru.

Podle našeho soudu porušil princip dobré správy, když loni zahájil dialog s občany Mladočova ohledně plánování kanalizace, ale nedotáhl ho do finálního konsensu se všemi občany - občan nedostal ze strany obce, která vybudování splaškové veřejné kanalizace nabízí zajistit, objektivní, přesné a úplné informace (například stran legislativy a fungování DČOV, o "přiměřeném čištění" v obcích do 500 EO), aby se každý jeden občan rozhodl podle přesných informací, svobodně a bez tísně. Porušil principy dobré správy tím, že byl připraven jít aktivisticky z moci úřední proti zájmům a vůli významné skupiny občanů z Mladočova (nikoliv "páru křiklounů", jak na jednom zasedání pohrdavě řekl pan místostarosta), a tedy nekonzistentně vůči svému původnímu prohlášení, že "kanalizace v Mladočově záleží na lidech". S těmi, kteří zastávají váhavý a zdrženlivý postoj vůči kanalizaci, nevede další jednání, aby je nejen přesvědčil o rozumnosti takového záměru, ale se i ujistil (udělal pro to maximum), aby nepoznamenal dobré vztahy občanů s obcí, o které je třeba také pečovat. Ostatně ještě na první schůzce zazněla jeho slova (k případné další námi navrhované schůzce za 14 dnů) svědčící o jeho úmyslu nepodporovat diskusi, bránit další debatu a vystavování se dalším informacím: **"Můžem se domluvit, že kdo už řekl ano, tak na ní nepřijde?"**

Pocit, že jsme zastrašování, manipulování a pod nátlakem, byl také důvodem, proč jsme vyslovené již pana starostu na soukromě organizovanou schůzi sousedů ve škole nezvali. Na hrubý pytel, hrubá záplata. A to se ptal, zda smí na ní pozvat tentokrát již "všechny zastupitelé"! Přestože jsme si pak odhlasovali, že tam pana místostarostu, který se přes vyslovené nepozvání na ní dostavil, nechceme, nehodlal odejít a rezolutně prohlásil: **"Nejdu,"** čímž **porušil právo na svobodné sdružování občanů bez přítomnosti úřední osoby.**

Nevedlo se jednání s občany z Mladočova (včetně uvedení informací na pravou míru,) o případných ekonomicky zodpovědnějších variantních řešeních (dotace či příspěvek od obce na bydlení, tedy na

decentralizovaná řešení jednotlivých domácností) pro zajištění a zlepšení "přiměřeného čištění odpadních vod v obci do 500 EO", a to zejména v případech, že k němu nedochází - což nám ale nebylo nikdy doloženo (výsledky vzorků a jejich srovnání s emisními limity specificky určenými pro obce do 500 EO).

Porušil se princip dobré správy, pokud nebyl projekt veřejné splaškové kanalizace představen na základě důsledné rozhodovací analýzy jako ekonomicky zodpovědný, optimální oproti variantnímu řešení (a to i z hlediska vynaložení veřejných prostředků, které se nabízejí) a udržitelný. Nadto je rozdíl, když chce člověk "rozfofrovat" (použijeme -li oblíbenou zemědělskou terminologii) svůj vlastní majetek, něco jiného, když rozfofruje majetek po svých rodičích, a něco zcela jiného je, když tak činí s veřejnými prostředky.

Více viz přiložená tabulka, která ukazuje vůli občanů Mladočova ohledně kanalizace, a to ještě možná ani všichni nemají kompletní informace, a která vzbuzuje podezření, co motivuje vedení naší obce jít z moci úřední záměrně proti vůli většiny občanů Mladočova a porušovat tak princip dobré správy, do které patří čestná komunikace s občany, jejichž zájmy má za-stupovat.

Pomluvy, překrucování skutečnosti, lži, líbivá hesla o touze občanů žít příjemný a poklidný život v obci, který jen Dudmanovi po 25 letech údajně ruší, a ničím nepodložené osočování - takto vedou "věcnou debatu" jeho skalní příznivci. Anebo spíš ji takto dusí a jen od ní odvádějí. Pan starosta taková jednání svých skalních příznivců podporuje už jen tím, že nevolá po nastolení klidového stavu. Porušil také nejspíš i tiskový zákon tím, že odmítl zveřejnit v obecním periodiku zprávu o existenci stránek mladocov.cz. Jeho prohlášení, abychom se někam odstěhovali, aby byl klid, považujeme za nepřijatelné a nic neřešící. Za domnělým klidem často bývá "zamrzlý" problém, který je třeba řešit, aby teprve nastal ten pravý mír. Domníváme se, že starosta by měl být jakýmsi "soudcem z lidu", prostředníkem, který je profesionálně naprosto nezávislý, neutrální, spravedlivý a jednající v zájmu všech občanů. Nepohrdá žádnými názory občanů. Respektuje je, třebaže se nemusejí nutně shodovat právě s těmi jeho. Tuto naši představu o osobnosti starosty žádný zákon sice nezaručuje, nicméně starosta skládá slib, že svou funkci bude vykonávat svědomitě.

Vážené zastupitelstvo, věříme, že nebudete celou věc s nebezpečným vyhrožováním podceňovat. Nepřísluší nám nařizovat vám, co máte v této podle našeho soudu vyostřené a vážné situaci činit. Děláme jen minimum: Považujeme za svou povinnost vás ve věci nebezpečného vyhrožování informovat a připomenout vám, že podle zákona o obcích starosta obce za výkon své funkce odpovídá zastupitelstvu

obce, a že podle paragrafu 84, písmeno m) ho **může** zastupitelstvo obce **odvolat**. Byl by to totiž jeden ze způsobů (kromě rezignace pana starosty z vlastní vůle), jak zabránit tomu, aby zastrašování a nebezpečné vyhrožování nebylo součástí zdejší správy s cílem potlačit demokracii a svobodu v této obci.

Pokud ani volení zastupitelé nezastupují férově a čestně zájmy všech občanů, pak obyčejní slušní lidé, které rodiče a prarodiče učili rozpoznávat dobro od zla, omluvit se, zjistit si nejprve, na čí straně stojí pravda, jistě rozumí tomu, co mají dělat, než se věci ještě zhorší.

Věra a Neil Dudmanovi
Mladočov 27. 6. 2015

Zasedání zastupitelstva v Lidovém domě dne 17.6. 2015: bandité, rowdies, pokousaná ruka zloděje, pohmožděná záda, hon na čarodějnice a jiné kapitoly ze života naší obce

Jako obvykle jsme se vypravili s Neilem na zasedání zastupitelstva obce, natěšeni, že se něco nového dozvíme a že nás zastupitelé opět překvapí další strategií, která se vyhnout skutečné diskusi. Neil si postavil do rohu před židlemi pro veřejnost svůj stůl s kamerou, kterou zapnul. Zeptal se poté všech zastupitelů, jestli náhodou někdo nenavrhne jako bod ke schválení onen dopis (Výzva k odvolání pana starosty) - všichni přikývli, že ho dostali a četli (pan Vostřel ale zase chyběl, takže u něho nevíme). Akorát pan Pavel Boštík později na zasedání pyšně sdělil, že dopis nečetl, že ho *hned roztrhal, jakmile uviděl, od koho přišel, protože "ví", že to je jenom snůška blábolů*. Je tím potvrzeno, že si **zastupitelstvo obce Poříčí u Litomyšle plně stojí za chováním pana starosty a schvalují jeho nebezpečné vyhrožování coby součást zdejší efektivní správy, je pro ně normální běžnou zavedenou praxí**. Také manželka pana starosty soudí, že si "to" Neil přece zasloužil. Nic si nezasloužil on ani já, která jsem se cítila spolu s Neilem také ohrožena.

Pan zastupitel Vojtěch Faltys ještě dodal, že pan starosta *mu měl židli hlavu úplně urazit(!)* Je ohromující, že něco takového vůbec může vyjít z úst moudrého muže s životní erudicí. Pokud se však kohokoliv zeptáte, co tak hrozného Neil udělal, horko těžko se něco konkrétního z kohokoliv vydoluje, co by dávalo aspoň trochu smysl. Prostě proto.

Neil se také ptal i na CD s filmem Osada Mladočov, zda se bude promítat na Setkání rodáků.

"já bych ti dal ještě větší ránu...já bych ti hlavu urazil..."

Žádná odpověď. Neodpovídáme. Když totiž Neil v dubnu nabídl panu starostovi před zasedáním ještě na obci CD s filmem Osada Mladočov v kvalitnější verzi než je na YouTube s návrhem, že se může použít na Setkání rodáků (kde se mají promítat filmy o obci), pan starosta CD hodil do odpadkového koše a zavolal na Neila asi po 3 minutách jeho přítomnosti na obci Policii ČR.

Na samotném zasedání se probralo několik bodů (třeba dotace na odkanalizování), ale většinou už je o všem, zdá se nám, dopředu rozhodnuto. Koneckonců pan zapisovatel jen přečte již dopředu většinou připravené odpovědi. Schválil se třeba příspěvek 5000,- pro Spolek archaických nadšenců, jejichž aktivita v regionu je známá.

Dozvěděli jsme se také, že nový autobusový ostrůvek v Mladočově by stál přes 1 milion korun, a muselo by se žádat o dotace někoho, od koho ještě nikdy nežádali. Neil se ptal, jak to bude velké, pomyslel si totiž v duchu, že se bude asi budovat garáž pro autobus, ale pan starosta potvrdil, že jde o dobrou cenu za rozšířenou a bezpečnější zastávku.

Nyní malá odbočka: Neil opakovaně loni žádal, aby vedení obce vypnulo to nesmyslné světlo před farou, které osvětlovalo nejen faru, ale i ložnici Krejčových, ale nejspíš měl nechat podle pana místostarosty světlo být, aby šikanovalo Krejčovy dál. Kdo by se ale toho nadál od vlastní obce? Kdo by očekával, že některým nelidům možná není nejlepší svěřovat moc? Ukázalo se také, že přes soukromé pozemky rodiny Krejčových vede cyklostezka, aniž by o ní s nimi někdo jednal, aniž by s nimi podepsal aspoň smlouvu, že nenesou zodpovědnost za případné zranění cyklisty. Cyklisté tma jen prosvíští, byla jsem svědkem, jak cyklista málem porazil paní Krejčovou, aniž by použil zvonek – vždyť se řídí mapou. Podle ředitelky Sdružení Toulcovy maštale má nápravu zjednat opět vedení naší obce. Kdo je za takové bezpráví zodpovědný?

“Zjisti si, za koho bojujete! Víte o tom, že škola byla zavřena? A víte, kdo to podepsal? Pan Krejčí!” - pan starosta jednou, a to ve velice aktuální době si dovolil zvyšovat hlas na Neila, který žádal o vypnutí světla. Pan starosta musí o historii té školy opravdu hodně vědět, když za její zavření vinil pana Krejčího. To proto jsem podala zastupitelstvu obce kvalifikovaný dotaz, aby takové stanovisko společně doložili. Pan starosta musel jako bod 10. tedy zařadit žádost k projednání, a sice... *role pana Krejčího při uzavření školy na konci 70. let.* Šlo o téma, které jsem před v zimě poslala jako kvalifikovanou žádost*.

Součástí mé žádosti ohledně vysvětlení, proč je obviňován pan Krejčího z uzavření školy, byl dlouhý komentář (dopis, který je k dispozici i na mladocov.cz), který pochopitelně nikdo z přítomné veřejnosti nečetl a i zastupitelé se tvářili, že ani neexistuje. Překroutili smysl celé žádosti jen na

základě jejího názvu, že jde do historie, kterou si oni, chudáci malí, nepamatují. A nevědomá veřejnost jen příkyvovala. Na zasedání žádná diskuse neproběhla, pan starosta neodpověděl, bylo to jak za hluboké totality, neboť plně vysvětlit obsah žádosti mi nebylo umožněno. Vedení obce žádost pouze (jak jinak) “vzalo na vědomí”.

Některým lidem zkrátka **chybí intergita, nedokážou si podložit a obhájit svá silná tvrzení (zjisti si, za koho bojujete, víš, kdo to podepsal! Pan Krejčí), nechtějí za ně nést zodpovědnost a pak se tváří, že “nerozumí” smyslu podané kvalifikované žádosti.**

Podle slov pana Krejčího, který školu do poslední chvíle držel, nebylo zbylí, protože v prvním ročníku byl jeden jediný žák, jeho syn Leoš, a určitě si nepřál, aby musel přestupovat na jinou školu. Tak jako spousta jiných škol, i tato musela být uzavřena a vzhledem k příliš nízkému počtu žáků nepochybně racionální. Proč z ní v 90. letech již vedení obce, které podle oficiálních informací **školu nezákonně obsadilo** (před dokončením soudního řízení - již tehdy nejspíš razili svůj politický styl), nezřídilo samo třeba mateřskou školku, když je to vše tak “snadné”? Možná i pan Krejčí měl v úmyslu z ní udělat mateřskou školku, ale když je málo dětí a peněz, jistě to není jednoduché.

V dopise Černých, který nám adresovali, se loni objevila líbivá myšlenka, že nikdo nemůže soudit dobu, ve které nežil. Nevíme, zda měli na mysli čas holokaustu nebo něčeho jiného. Podle nás je naopak morální povinností poučovat se z minulosti, učit se díky ní rozlišovat zlo od dobra a vychovat v tomto duchu novou generaci. Pokud naši předchůdci proti křivdě nejednali z jakýchkoliv pochopitelných důvodů, když jednat měli, pak máme aspoň my dnes morální povinnost věci napravovat (i s pomocí dnes luxusního zpětného pohledu, jaký nabízí moderní technologie - třeba kamera). A dovolujeme si soudit, že ona událost s obsazením školy nám velmi dobře zapadá do stávajícího kontextu (souvislosti).

Pan starosta nehovořil pravdu, když řekl, že mu to Ministerstvo vnitra (odbor dozoru a kontroly státní správy) nařídilo, aby žádost výše zařadilo zastupitelstvo na program zasedání, když už ho 2x odmítli. Ministerstvo mu to může akorát tak “doporučovat”, nikoliv nařizovat. **Nařizuje mu to totiž Zákon o obcích.** Také já jsem ho upozorňovala na smysl tohoto zákona a jistého písmene, ale ignoroval to – snad s postojem, že *nějací Dudmanovi nám tady přece nebudou diktovat, čím se máme zabývat.* Holedbal se a dělal ramena, že je to jediná věc, kterou mu po mých stížnostech Ministerstvo vnitra nařizuje. Tiskový zákon možná také porušuje, ale to by mu muselo “doporučit” dodržovat nikoliv MV, ale Ministerstvo kultury. Existují přitom skutečně další kvalifikované žádosti, kterými by se měli

zabývat a na jejichž projednání se nejspíš můžeme těšit. Alespoň já odpovědi dosud nedostala.

Před časem mi bylo vyčítáno, že vystupuji jménem CELÉ osady Mladočov a že v Poříčí si lidé budou myslet, že všichni v Mladočově mají úplně stejné názory jako my dva. Myslíme si, že každý člověk i z většiny mívá malinko jiný názor. Pokud si to tam v Poříčí někdo takto mylně myslí, je to možné, ale já opravdu nemohu zabránit tomu, aby si někdo myslel cokoli, jako nemohu zabránit fámám a klevetám, nenesu za ně zodpovědnost. To, že vystupuji jménem celého Mladočova, je podle mého názoru spíš fáma, jejíž cílem je nás očernit a nejlépe umlčet. Nikdy jsem však jménem celé osady Mladočov nevystupovala. V kontextu událostí loni ve škole jsme dopsali do výzvy k rezignaci pana místostarosty: *Za všechny znepokojené občany Mladočova*. Bylo nás prostě více slušných lidí, kteří jsou zde “zneklidnění”. Znamená to, že jiní možná zůstávají zcela “vklidu”. Ani nevědí, co se stalo, protože na schůzi nebyli, nic z ní na internetu neviděli a neslyšeli a ani možná nechtějí slyšet. Z kontextu výzvy bylo naprosto jasné, že k rezignaci nevyzývá celý Mladočov včetně příbuzných a přátel pana Pavla Boštíka.

Nikdy jsem vědomě nepsala a nehovořila jménem celého Mladočova na rozdíl od paní Faltysové, která se na konci svého dopisu, kterým obšťastnila všechny Mladočováky (zapomněla na rodinu Jánovou), podepsala “**za celé Poříčí**”. Pokud jste se někdo pod její dopis podepisovali, vzpomeňte si na to; pokud její dopis ještě někdo máte doma, podívejte se, prosím, a řekněte to i paní místostarostové, že je to pravda (“za CELÉ”). Paní Boštíková mimochodem vznesla v dubnu před Lidovým domem nebezpečná křivá obvinění proti Neilovi, že ji před měsíci *držel pod krkem*. Lež, lež, lež. Já bych byla první, kdo by ho od ní odtrhával. Je už tak zoufalá, že se uchyluje k nečestnému jednání? Velmi těžká je diskuse s člověkem, jemuž řeknu, že do informačního centra “nechodím”. To je nedokonavé sloveso (vyjádřuje opakovaný děj). Byla jsem v něm asi 2 x za život. Paní Boštíková mě obvinila z lhaní, protože jsem prý řekla, že jsme tam nikdy nebyla. Byla. Ale nechodím tam.

Jednou jsem hovořila místo paní Krejčové, ale bylo to na zasedání v její výslovné přítomnosti a nikdy mi nic nevyčítala, proto je zcela bezpředmětné poslouchat rozkazy pana starosty, že nemám hovořit za paní Krejčovou. Komu to vlastně vadí a proč, když ne Krejčovým? Kdyby Neil nehovořil “za Krejčovy”, dosud jim tam svítí to světlo.

Ani tato část kvalifikované žádosti (...*tlumočení cizích názorů*) probrána nebyla vůbec, nikdo mi nic nedoložil a nechtěl o ničem věčně diskutovat. Prostě “berem na vědomí”, že jakousi žádost dostali, člověk si připadal jak před 50 lety.

Mimochodem před zasedáním musel někdo aktivně koordinovat a sezvat plno lidí (ani si neměli kam sednout) z řad změtínské a poříčské veřejnosti (z Mladočova lidi nesezvali). Byli jsme tím “ohromeni”, ale ne tak, jak asi bylo původcem této sešlosti zamýšleno - nevíme, zda:

- si potřebuje pan starosta něco dokazovat
- zda potřebuje být proti nám v “domácím” prostředí mezi svými fanoušky
- zda potřebuje početné falešné, podjaté či zapomnětlivé svědky
- zda potřebuje početnou fyzickou sílu na terorizování dvou bezbranných lidiček

Vlastně je vedení obce politováníhodné, že si “proti nám dvěma z Mladočova” nevystačí samo. Komunální politiku si plete asi s fotbalem či ragby. **Bohužel mentalita skupiny i na fotbale občas zafunguje nebezpečným a nepředvídatelným způsobem.** A to je na tom to vskutku ohromující.

Přišlo tam i hodně mladých, kteří se teprve nedávno stali plnoletými voliči. Na jednu stranu je dobře, že se nová generace, jak se zdá, začíná zajímat o komunální politiku, a těšíme se, že se s nimi zase uvidíme, a to ve větší místnosti, jak se kasal pan starosta. Snad i proto, že nastává čas změn, aby všichni slušní občané obce povstali a probudili se. A pokud ne, Bůh nás chraň. (Možnost odvolat starostu a místostarostu měli totiž všichni zastupitelé, ale nevyužili ji.) Je lichotivé, že vlastně přišli jenom kvůli nám!

Na druhou stranu se nezdáli být kompetentní absolutně o čemkoliv diskutovat, být v obraze. **Dokonce nevěděli ani, jak se jmenují.** Kdykoliv jsme se zeptali, jak se kdo jmenuje, neprozradili. Je to tajné (!) Který slušný člověk by ale potřeboval tajit svoje jméno na veřejném zasedání zastupitelstva, pokud si stojí za svými slovy, jednáním, za svou samotnou přítomností na schůzi? Přišel snad někdo z nich na schůzi kvůli něčemu jinému, než kvůli probíraným bodům, které se týkají veřejného zájmu, na programu zasedání?

Mezi veřejnosti se našel slušný člověk, který se nám později na venku představil (třeba pan Klusoň) a byl natolik usebraný a dobromyslný, že by si námi asi i opravdu seriózně podiskutoval. Nebylo ale tolik času, protože jsme se pak museli věnovat policii, kterou se nám na potřeby podařilo zavolat. Bylo to na venku před Lidovým domem, kdy se již všichni rozprchli domů, protože by si stejně asi “nic nepamatovali”, aby pomohli policii podat hlášení. Pan Klusoň řekl, že “*jim*” *asi vadí, že si věci natáčíme a pak to rozebíráme.* Pokud má ale člověk nějakou integritu a stojí si za tím, co říká a dělá, proč by mu to vadilo? Pokud bojujete za pravdu, potřebujete beomyného svědka s dobrou pamětí, kterým může být video a audio.

Nechceme jinak opravdu nikoho urážet, ale pozvaní lidé se nám jeví být jen **“užitečnými idioty”** - jak totiž jinak nazvat dezinformované lidi, zneužitě (naočkované) k primitivnímu účelu demonstrace “síly” pana starosty. Hitler a jiní vlivní lidé měli také velkou podporu veřejnosti, která je volila, nic víc, nic míň. Na žádné schůze zasedání, kde bylo někdy více lidí, jsme nereagovali organizováním náporu ve formě účasti sousedů z Mladočova nebo jiných přátel (na zasedání totiž může přijít opravdu kdokoli). Nevidíme žádný důvod, proč se k něčemu tak trapnému snižovat. Nevidíme hlavně důvod, proč bychom do takového nepřátelského a, jak se ukázalo, i fyzicky opravdu nebezpečného prostoru měli kohokoliv z Mladočova tahat a zbytečně ho vystavovat stresu. Už bychom to udělali dávno.

Jenomže situace obecně nyní poněkud vyeskalovala, a to v tom smyslu, že slovní útoky, pomluvy a hrozby, které proti nám nefungují, začínají přerůstat ve skutečné fyzické násilí zbabělé většiny, které je do nebe volající ostudou obce.

Po skončení zasedání má totiž vedení obce a jeho příznivci jakýsi **nadřazený pocit** (přebírají zákony do svých rukou), který jim říká, že **Neil musí kameru vypnout a ihned promptně odejít z veřejné budovy Lidového domu** (nejspíš se ani nestavit na toaletu), **a to dříve než kdokoli jiný**. S nikým už se nemůže bavit, představovat se a navazovat kontakt, zeptat se ho na to, jak se jmenuje. **Z jakého titulu to vůbec může po něm někdo (ať už 1 osoba či 100 lidí) žádat (ať už po dobrém či po zlém), když ve veřejné místnosti a budově (opravené z veřejných prostředků a spravované veřejnými činiteli) je vůbec ještě plno lidí, nám není jasné.** A také nevíme, proč když někomu vadí, že Neilova kamera na krku je ještě asi zapnuta, neodejde prostě v klidu sám z jejího dosahu domů. Naše kamera bývá zapnutá, aby zachycovala pravdu vizuální a audiální a stává se někdy nutnou a oprávněnou preventivní ochranou jejího majitele (ohrožen se cítí N. práven, a to nejen po vyhrožování židli).

Neil už rok odolává takové stupňující se šikaně (která v sametové podobě začala na informativní schůzce o kanalizaci před rokem). Nyní mu chtěli kameru sebrat za každou cenu, vypnout a vyhodit ho z Lidového domu násilím. Nějaký zbabělec, který se nepředstavil, chytil Neilovu kameru odněkud zezadu (která ho tedy ani snímat nemohla, aby mu vadila, když byl vzadu!) a tahal ji z něho. Muži ho obstoupili (Rosypal, Bárta, starostův bratr a další aspoň 3 neznámí muži). Neil volal na pana Vorala, aby se k němu po minulém incidentu před Lidovým domem raději ani nepřibližoval. Pořád volal, ať někdo volá policii, protože se necítí bezpečně, vždyť oni policie nejsou...(Neil: *Ty nejsi policajt!* Pan zastupitel Bárta: *Já jsem zastupitel a já tady zavírám!*

- klíče ale měl pan starosta) musel od nich ustoupit posunem v sedě (ne v botách) na plochy stolů (postavených u sebe), aby se dostal z jejich dosahu.

Ale pořád mu tahali za kameru a snažili se k sobě tahat celý stůl i s Neilem, ten byl jimi pořád obklopen, **stáhli ho nakonec brutálně ze stolu na zem, přičemž si narazil a pohmoždil záda.** Bratr pana starosty se při svém křiku od nervů trásl. Neil mu slušně řekl, ať se uklidní. *“Proč bych měl volat policii? Vidíš ty lidi? Vidíš ty lidi? Lidi ti tady normálně slušně říkají, ať táhneš do hajzlu!”*, má odvalu tvrdit pan Luboš Bartoš, starostův bratr, poté, co po Neilově kameře někdo “slušně” po skonečném zasedání chňapl zezadu.

Neil rychle proklouzl na opačnou stranu místnosti, (méně statečný člověk by asi utekl ven), kde nikdo nebyl, ale velká skupina osob zamířila opět směrem k němu (dcera pana starosty Adéla Bartošová, Radim Bárta, Jiří Rosypal a další nám neznámí lidé). Neustále Neil chránil kameru - jediného pořádného svědka incidentu. Kameru mu tahali, pan Rosypal ho vzal tvrdě za krkem (z několika metrů na něho takto zaútočil), rychle sepětí krku uvolnil a po pravé straně znovu tahal z Neila kameru. Neil nechtěl pustit svou kameru a paže pana Rosypala byla tak blízko Neila, že v obraně kamery **Neil pana Rosypala při jeho pokusu o její odcizení kousnul do ruky.** A to se Neil musel ovládat - kdyby chtěl, kousl by ho vážněji a hlouběji (v kůži ale zůstaly stopy po zubech a pohmožděnina) - takový úmysl ale tlumil. Později litoval, že ho nekousl pořádněji (v některých zemích zlodějům ruku useknou dokonce celou). Byl to **kousanec na ruce zloděje**, kdy už opravdu nebylo zbylí, kdy Neil nevěděl, kde je jeho manželka Věra, zda se jí podařilo zavolat policii atd.! Těžko říci, k čemu by vedlo, kdyby se Neil začal prát naplno zuby nehty, když je proti němu taková přesila? I staří lidé vypadali, že by si rádi do Neila aspoň koplí. Nakonec ho Neil nepokousal víc a nechal ho sebrat mu kameru. Pan Rosypal ji vypnul, zašel za stůl, ale nevypnul mikrofon našeho diktafonu, který se také neprávem ocitl v jeho rukách. Pak Neil k němu přispěchal a sebral mu zpátky své věci. Měl obavu, že nahrávky (důkazy) budou zlikvidovány. Jakmile měl Neil své věci, zezadu ho popadl bratr pana starosty, že Neila vytlačí ven z Lidového domu - Neil měl při obraně natažené nohy před sebou a bolela ho záda, takže se nemohl plně bránit takovému jednání. Na schodech do něho naposledy pan Bartoš mladší šťouchl, nebylo to tak silné, ale na hranici. Kdyby totiž byl zraněný více, spadl by ze schodů. Pan Bartoš (bratr starosty) se dále prohlašoval za slušného člověka, ale nebyl schopný vysvětlit své počínání.

Jak jsem to vnímala paralelně já? Celou dobu, co byl Neil po jednání v místnosti, volal: *Zavolejte policii(!)* Platilo to pro kohokoliv! Když jsem tam viděla, že se situace nevyvíjí dobře, chtěla jsem

zavolat policii, ale jistá **paní (Voralová?) mi telefon vytrhla**, spadl na zem (*ty nebudeš nikam volat policii!*), jak se na nebohou ženu, které asi došel arzenál pomluv a osočování, sluší a patří. Sebrala jsem ho z podlahy (doufala, že není poškozen) a šla spěšně ven z Lidového domu, abych zavolala v klidu a bezpečí zvenku, nechala tak Neila na chvíli napospas většině bez svědka. Z boku Lidového domu jsem slyšela zevnitř Neilův křik, znovu vytočila číslo 158, ale telefonát s policistou mi přišla tentokrát přerušit další zoufalá osoba (která mě asi sledovala), **paní Anna Faltysová - ta mě bezdůvodně nejen slovně napadla** (záznam musí ale vlastně být na policii, která byla v ten moment se mnou spojena, ale spojení se opět přerušilo) **a bezdůvodně mě napadla, fyzicky mě bila do zad**, rány jsem dostala asi prostě za "to". Snad na to nejsou důvěryhodní svědci, kteří by to potvrdili a neoznačili (jako pan P. Boštík označuje naši výzvu k rezignaci pana starosty za bláboly), ale policie může mít záznam přerušného hovoru a možná něco aspoň zaslechla. Snad se paní Faltysové ulevilo, neboť pak odešla, nevím, kam. Nemám důvod vracet rány paní Faltysové a prát se s ní. Byla jsem spíš překvapena a zírala, čeho jsou skalní příznivci vedení obce schopni. Něco tak nevkusného a primitivního nedělám. Něco jiného ale je, když si někdo přisvojuje můj mobil, a něco jiného je, když mi ho bere v momentu nějaké tísně, kdy se cítím ohrožena já nebo mám obavu o svého blízkého a potřebuju zavolat o pomoc. A navíc když ten člověk, co mi brání v telefonování o pomoc, je nějakým způsobem spojen s těmi, co ohrožují mého manžela, o němž ani nevím, co se s ním v tu chvíli přesně děje. Na potřetí se mi podařilo policii zkontaktovat. Utíkala jsem po 3. zkontaktování policie na pomoc Neilovi s úmyslem se prát naplno a nespolehat se na policii (nevěděla jsem, ale jaká je reálná situace v domě, ale počítala jsem s nejhorším, protože mentalita skupiny je nevypočitatelná), měla jsem obavu o to, zda se mu tam (podle křiku, co doléhal navenek) neděje nějaká vážná fyzická újma. Byla tam přesila lidí. Vrhla jsem se na jednoho mládence u Neila, připravena mířit do jeho zranitelných míst. Před tím do mě někdo vrazil tak, že jsem prudce upadla na zem, která byla docela hladká. Nikdo tam Neila vůbec nebránil, neřekl, nechme mu tu kameru, nechme ho tu, klid a počkejme na policii.

Zadržela mě nějaká mladá paní s šedovlasou babičkou (asi pí Bartošová ze Zrnětína) a obě mě držely. S babičkami a matkami dětí se obvykle opravdu neperu. Připadá mi to poněkud nevkusné. Mnoho lidí třeba jen stálo a koukalo. Protože Neil se zdál být jinak na pohled v pořádku (nebyl od krve či na podlaze), neměla jsem důvod na tyto ženy útočit tak, že bych některou z nich zranila. Pokud by Neil ležel v

krvi, musela bych se ovšem o to aspoň pokusit. Nicméně když tak sedím v tuto chvíli u počítače dva dny po události a vidím, že každý pohyb Neilovi způsobuje bolest a že se nemůže plně věnovat fyzické práci, které máme doma dost, přeji si, abych si tam bývala vzala na zasedání vidle. **Mentalita skupiny může totiž být velice nebezpečná!** Neila se jim po čase podařilo násilím (po spoustě fyzických ústrků, útlaků a zápasení či omezování svobody) dostat z Lidového domu, a to:

- přestože nikomu nic zlého nedělal
- nedopouštěl se žádného výtržnictví (nevíme, co má přesně na mysli pan Rosypal, když na konci zasedání opět vágně hovoří o jakémsi "chování" pana Dudmana, který celou dobu hlídal kameru, občas se na něco zepta- třeba, zda četli výzvu k reziganci, či komentoval)
- přestože nebyl posledním, kdo by tam zůstával, ani ostatní nespěchali (začalo to neznámým mužem, který zezadu popadl jeho kameru na krku)

Skupina tyranů slabších se tak prostě rozhodla, že Neil půjde jako první a nahrávat si nemůže, protože oni to nechťejí a nechťejí se s ním bavit o ničem. Oni jsou zákonem. Zdálo se nám, že do role **"vyhazovačů"** se rychle vžili bratr pana starosty pan Luboš Bartoš, zastupitelé Radim Bárta a Jiří Rosypal a asi tři neznámí lidé. Svým vystupováním nám připomínali rowdies z fotbalu či "najaté lotry" ze soukromé bezpečnostní agentury, kteří jsou "nad zákony", o čemž svědčí třeba to, že:

- nevolali sami policii
- Neil neustále od nich ustupoval, volal, ať od něho odstoupí pryč, protože se necítí bezpečně, ale ignorovali to,

nedali

mu pokoj.

- dvakrát mi bylo zabráněno abych se domluvila s policií na jejím příjezdu na pomoc (jednou mi byl vytržen mobil, podruhé se to po napadení paní Faltysovou zase přerušilo)

Nezazněl jediný hlas ze strany zastupitelů, který by volal po nastolení klidového stavu, aby Neila nechali. Naopak, pan starosta, místostarosta, pan zastupitel Vojtěch Faltys, ale i další osoby, se jen spokojeně stranou usmívali či protahovali jako koucouři (pan Faltys před Lidový domem), kteří tajně slizali smetanu. Publikum hřímalo.

Kontex (souvislosti) jsou všechno. Tento obrázek pana starosty bez jakéhokoliv kontextu by nejspíš vypadal velmi pozitivně - sympatický starosta, vidíte? Ale kontext je

ten, že obrázek byl vyjmut z videa zpomaleně puštěného a zaostřeného na starostu v momentu, kdy jeho bratr Luboš, jiní zastupitelé a příznivci mě (N.) obstoupili, křičeli na mě a sáпали se na mou kameru, stáhli mě na zem se stolu a pohmoždil jsem si proto záda – důkazem je, že tu teď

několik dní poté sedím, mizerně spím a stále mě bolí záda. Ano, zdá se, že náš sadistický starosta si incident užíval. V tomto momentu a po celou dobu jejich tlaků na mě jsem neustále volal, aby někdo volal na policii. Ba co je horšího – chudák moje manželka se pokoušela policii zatelefonovat, ale někdo ji vyrval telefon z ruky, spadl na zem, a když utekla ven, aby zavolala policii (a nechala mě s mnoha šílenými lidmi), zase tam na ní někdo zaútočil v momentu, kdy zrovna volala o pomoc policii. Který slušný člověk by se při tom všem a po tom všem jen spokojeně usmíval, jako pan Faltys a Boštík, kteří bez kontextu vypadají jako hodní strýčkové, že?

"...viděl jsi ty oči? Ještě tě uhrane!"

Později již výše zmíněná šedovlasá babička, co mě tam v domě držela, a byla pro nás bohužel další anonymní osobou, co se nepředstavila, na venku prohlásila naprosto vážným (!) tónem o mně: "...viděl jsi ty oči? Ještě tě uhrane!"

Jsem přesvědčena o tom, že lidé se opravdu moc nemění, skupinová mentalita funguje, a že pokud bychom žili o pár staletí dřív, tak by mě jako čarodějníci skutečně upálili, stačilo by, aby to někdo této skupině navrhl a jako na hromosvodu si na mě tak vybili své frustrace z čehokoliv. A kdo ví, co bude příště, pokud policie po tomto incidentu nic neudělá, nevyvodí z něho důsledky a neidentifikuje ty, kteří jsou za něho zodpovědní. Člověk, který je přece spokojen se svým vlastním životem a sám se sebou, necítí obvykle zášť vůči někomu, kdo mu nic neudělal.

Tápeme marně v mlze po nějakém hmatatelném konkrétním legitimním důvodu, pro který si zasloužíme vyhrožování a fyzické bití. Je zvláštní, že i lidé, kteří chodí do kostela, se takto chovají a hanebně se zpronevěřují křesťanským hodnotám a dokonce zastupují ostatní občany. Na tomto místě bych jim i oněm občanům, zkrátka nám všem

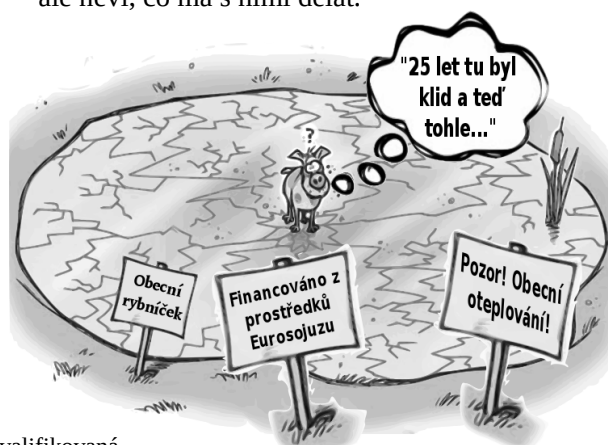
připomněla slova z Bible:

"Nechte je: slepí vedou slepé. A když vede slepý slepého, oba spadnou do jámy."

Jenže i mafiáni v Itálii či Rusku chodí do kostela, dokonce na něho přispívají, chodí pěkně a čistě oblečení, nesmrdí, ale jejich čistota nemusí znamenat vůbec nic. Proto pokračuju s citací: Petr mu na to řekl: „Vysvětli nám to podobenství!“ On odpověděl: „I vy jste ještě nechápaví? Nerozumíte, že to, co vychází do úst, přijde do břicha a jde do hnoje? To však, co z úst vychází, jde ze srdce, a to člověka znesvěcuje. Neboť ze srdce vycházejí špatné myšlenky, vraždy, cizoložství, smilství, loupeže, křivá svědectví, urážky. To jsou věci, které člověka znesvěčují; ale jíst neomytýma rukama člověka neznesvěcuje.“ (Matoušovo evangelium, 15. kapitola)

Celá výše popsaná věc (snaha vystrnadit Neila pryč, bránit přivolání policie) se nám zdála být rámcově **předem jaksí nastavená, koordinovaná a naplánovaná**. Je to ale jenom náš názor. Kdo je zodpovědný za předem rizikovou situaci, že v jedné místnosti se sešli 2 lidi a skupina o 30ti či více předem nepřátelsky naočkovaných lidí? Snad je to revanč za to, že jsme si vůbec dovolili vyzvat pana starostu k rezignaci? Položit hrstku legitimních dotazů, žádostí a výzev? Či jde další pokus o zastrašení a umlčení?

Zdá se, že pod povrchem všech opravených chodníků, tenkých fasád, úsměvů, dotací, dotací a zase dotací a ocenění, zkrátka pod tenkým, křehkým a tajícím ledem se schovává poněkud **šikanózní systém** budovaný a chráněný osobami, kterým je **blíží košile nežli kabát**. Jeden soused nám kdysi řekl svůj názor, a sice, že všichni ti slušní, co v pořičském zastupitelstvu kdy byli, z něho odešli. Už dlouho máme dojem, že měl pravdu. A jeden z těch, co odešel, nám řekl, že má informace, ale neví, co má s nimi dělat.

*Kvalifikovaná

žádost, je žádost občana dle Zákona o obcích, paragraf 16, odstavec 2, písmeno f), aby jistá záležitost byla probírána jako samostatný bod na zasedání zastupitelstva. Tuto žádost si musí občan nechat podepsat 0,5 % občanů obce, což ve zdejší obci dělá tak 2 duše. Pokud je podepsaná 0,5 % občanů

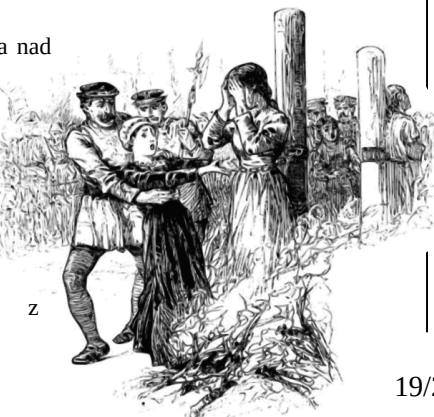
obce, stává se z jednoduché žádosti (kterou nemá zastupitelstvo povinnost schvalovat jako bod programu schůze) žádostí "kvalifikovanou" - tuto zastupitelstvo obce prostě musí schválit jako bod jednání a musí se jí věcně zabývat vždy. Co to znamená "věcně zabývat" však zákon blíže úplně nespécifikuje, bohužel to může znamenat, že se tím nebude prostě zabývat třeba vůbec – jenom řekne, že jí "bere na vědomí" a celá věc je hladce smetena se stolu. Takto tomu bylo učebnicově třeba u této žádosti, jejímž obsahem vedení obce odmítá být konfrontováno, nebo u loňské výzvy k rezignaci pana místostarosty, který jen prohlásil, že "zlu je třeba odporovat." Celou dobu se jeho radou snažíme řídit.

Stalo se: pálení čarodějnic

Poslední pátek měsíce dubna se sešla skupinka Mladočováků na zahradní párty u Mirka Rejmana nazvané Pálení čarodějnic. Navařilo se, napeklo, narazilo, našel se zbytek posledního zrajícího domácího sýra v lednici a už to jelo. Někdo ochotně nabízel věci k ochutnání (hlavně Martička Rejmanů), jiní čepovali, další vyprávěli vtipy. Pamatujeme si ale jen o tom Pepíčkovi, s nímž byla prý potíž, protože byl pořad sprostý i ve škole. Některé děti měly masky čarodějnic. Celou akci bedlivě sřezil jen z fotografie pan Rejman starší. Nedostavil se ani pan Košnar, s nimiž mohlo být veseleji.

Na první poslech to, že se "budou pálit čarodějnice" zní asi dost inkvizičně*, což by dnes žádná, aspoň trochu emancipovaná žena, která dnes za víc věcí rozhoduje a zodpovídá, svou účastí asi nedopustila. "Pálí se čarodějnice" je jen prostě obrat, že bude ohýnek (kdysi hlavně na vyvýšeném místě), kterým zaženeme či vykouříme všechny zlé síly a duchy, třeba i záškodnické čarodějnice. Některé čarodějnice bývaly ale neškodné čarodějky, co samy dělaly očištný oheň, byly moudré vědky, bylinářky. I doma se místo vonných tyčinek kdysi prý páliły vonné větvičky jalovce a jiných keřů. Pálení čarodějnic má původ v rituálu na ochranu celého hospodářství a úrody. Po staru se takové noci z 30. dubna (o úplňku) říká Valpružina noc (snad jméno ochránkyně před čarodějnicemi) či filipojakubská noc. Je magická, protože se otevírají také jeskyně s poklady a protože za úplňku mají nadzemní části bylin větší sílu (měsíc vytahuje účinné látky).

* "V roce 1582 vládla nad Litomyšlskem paní Marie Manriquez de Lara. V roce 1595 byla jakási Káča, manželka Matouše Beneše z Poříčí a tedy poddaná Marie Manriquez obviněna z

čarodějnictví, kterým prý škodila dobytku a lidem, takže měla být popravena, ale nakonec ji nechala jen izolovat na venkově na odlehlém místě", píše pan F. Kučera, který tuto informaci čerpal z knihy M. Skřivánka: O náboženských poměrech v Litomyšli od nástupu Habsburků do roku 1627.

Svatební zvony zazvonily

Dne 20. 6. 2015 v kostele sv. Bartoloměje v Mladočově si prstýnky zlaté a první polibek manželský vyměnili novomanželé Aneta a Jan Krejčovi.

Inzerce

Dům po panu Janu Košnarovi v Mladočově je stále na prodej. Pan místostarosta kontaktoval jeho majitelé, zda by ho nepronajali rodině z bývalé pily v Poříčí, aby bylo možné ji z místa, které se prodává, jinam relokovat. Majitelé na to ale nepřistoupili, nemovitost je tedy stále na prodej, a to za aktualizovanou cenu 490 000,-.

Samosběr jahod

Klička s.r.o.

Osík 114, tel. 603 949 289 (dle počasí, proto volat předem), po-pá 8-18, so: 8-16 (na konci Osíka je pálirna a pak okolo ní nahoru) 1 kg/ 35 Kč, sběrač nebude při příchodu a při odchodu vážen.

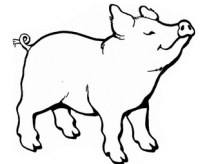
Odpadní brambory

Stále nabízí bramborárna Lubná: s klíčky 20 ha/1 kg bez klíčků 40/1 kg

tel. 736 752 623

7:00- 15:00

(svačina v 9:00, oběd ve 12:00)

Rodeo – mistrovství ČR 2015

Kde: Šiklův mlýn (Zvole nad Pernštejnem, z Mladočova 48,2 km, 1 hodina jízdy)

Kdy: sobota 8.8. od 10:00 Během dne uvidíte kategorie juniorů i dospělých v **rychlostních i dobytkařských disciplínách** a večer nebude chybět oblíbená soutěž na elektrickém býku s **výhrou 5 000 Kč**

15.-21.8. 2015 Výstava květů pozdního léta (po-pá 8:00-17:00, so 8:00-16:00)

Okrasné a ovocné školy Litomyšl

Výstaviště České Budějovice a.s.
pořádá 42. ročník **ZEMĚ ŽIVITELKA**
ve dnech 27.8-1. září 2015

Obnova a rozvoj venkova, rostlinná a živočišná výroba, zemědělská technika, potravinářská výroba, lesní a vodní hospodářství, zahradnictví a pěstitelství, služby pro zemědělství, ostatní. "Budoucnost českého zemědělství a českého venkova". Plně vstupné 145, zlevněné 70,-, rodinné 290, děti do 6 let zdarma; čtvrtek - pondělí 9 - 18 hod, úterý 9 - 17 hod. Plná vstupenka platí do konce roku 2015 i jako vstupenka do Muzea lesnictví, myslivosti a rybářství Ohrada (Hluboká n. Vltavou)

Anglický koutek

foxgloves /foksglávs/ - náprstníky
ration /rašns/ - přiděl, denní dávka
meat rationing /mít rašning/ - maso na přiděl
war /wór/ - válka
moonlight flit /múnlajt flit/ – tajný útěk za měsíčního svitu (obvykle za účelem vyhnout se platbě)
Red Army /red army/ – Rudá armáda
liberation /librejšn/ - osvobození
solder /soldžr/ - voják
half-wit /half wit/ - zabeďněnec, hňup
witch /wič/ - čarodějnice
rowdy /raudy/ - výtržník
disorderly conduct /dizordrli kondakt/ - výtržnictví (právnícký temín)
recall /rekól/ - odvolat
bouncer /baunsr/ - vyhazovač
Near is my shirt, but nearer is my skin. /nýr is maj šrt, bat nýrer is maj skin/ - doslova: Blízko je mi košile, blíže je mi kůže. Česky: Bližší je košile nežli kabát (Vlastní zájmy jsou nejbližší).
A to i přesto, že nemusí být morální)

Vtipy

Oře sedlák na poli s párem volů. Kolem jde poslanec ze zemědělského výboru a ptá se: "Pantáto, je to pravda, že při orání hovoříte s voly?" "Jo, to je pravda, ale teď nemám čas, přijďte zítra!"

Jaký je rozdíl mezi vládou a holubou?
Žádný, všechno pos..., ale střílet se nesmí.

Klaus a Zeman jsou na potápějící se lodi. Kdo se zachrání?
Česká republika.

Kvíz:

Co říká na obrázku paní místostarostová?

- a) A co máme dělat s těmi klacíčky?
- b) Dudmanovi jsou velkým přínosem pro naši obec
- c) Tys mě držel pod krkem!

Odpoď: a) sice to řekla, ale v jiné situaci, a to při debatě o biodopad; b) nikdy to zatím nerekla; c) je správně